

Bestemmingsplan "Heerhugowaard Zuid-West"

Vastgesteld:

Hoofdstuk 1. Inleiding

1.1. Algemeen

Op grond van artikel 3.1.2 van de Wet ruimtelijke ordening dienen bestemmingsplannen eenmaal in de tien jaar te worden herzien. Het plangebied "Heerhugowaard Zuid-West" is een samenvoeging van de bestemmingsplannen Edelstenenwijk I en II en Butterhuizen. Deze bestemmingsplannen zullen tegen de tijd dat dit bestemmingsplan in procedure wordt gebracht het tijdstip van de herzieningsplicht genaderd of gepasseerd zijn. Het samenvoegen van deze bestemmingsplannen past in het streven van de gemeente om te komen tot enkele grote bestemmingsplannen die het hele grondgebied van de gemeente bestrijken. Tevens is in dit plan de woonwagenlocatie aan de Diamant meegenomen. De herziening past binnen het streven om voor juni 2013 de bestemmingsplannen te herzien.

In de loop der jaren zijn op er ruimtelijk gebied tal van kleine wijzigingen geweest. Zo zijn de mogelijkheden om te bouwen in de achtertuinen verruimd en wordt aan de voorzijde van de woning een erker of entree toegestaan. In de jaren tachtig is er uit bezuinigingsoverweging veel openbaar groen aan particulieren verkocht, zonder dat de bestemming aan het gewijzigd gebruik is aangepast. Het gevolg van deze verkopen is dat bouwaanvragen, die betrekking hebben op die gronden, alleen met een omgevingsvergunning, waarbij wordt afgeweken van de regels, kunnen worden verleend. Gelet hierop zijn de in de bestemmingsplannen aangewezen bestemmingen en de met het oog daarop gegeven regels niet meer in overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening en dienen de bestemmingsplannen te worden herzien.

Dit bestemmingsplan is als digitaal raadpleegbaar en uitwisselbaar plan opgezet. Verder wordt er gestreefd naar vrijwel identieke regels. Deze zijn eenvoudig opgesteld, zodat ze heldere richtlijnen geven voor de bebouwingmogelijkheden van de gronden en het gebruik van de gronden en gebouwen. In het kader van dienstverlening wordt het daarmee voor iedereen mogelijk om bestemmingsplankaarten en voorschriften ook thuis te raadplegen via het internet.

1.2. Plangebied

Het plangebied "Heerhugowaard Zuid-West" wordt begrensd door de Westtangent, de Robijn, de Jade, de Diamant, de Middenweg en de waterloop achter de Keizerfazant, Zwarte Dolfijn en Monniksrob.

1.3. Doel

De herziening van bestemmingsplannen heeft tot doel het terugdringen van het aantal bestemmingsplannen, voor gelijke situaties uniforme regels te stellen en het in overeenstemming brengen van de planologische situatie met de werkelijke situatie en zijn de reeds verleende vrijstellingen / ontheffingen in het bestemmingsplan opgenomen.

Met de herziening van de bestemmingsplannen wordt een actueel juridisch-planologisch kader voor de bestaande activiteiten opgesteld. Daarbij wordt rekening gehouden met mogelijke toekomstige wensen.

1.4. Geldende planologische regelingen

Het bestemmingsplan "Heerhugowaard Zuid-West" vervangt de volgende planologische regelingen:

- Bestemmingsplan "Edelstenenwijk I", vastgesteld door de gemeenteraad op 25 april 2000 en goedgekeurd door Gedeputeerde Staten van Noord-Holland op 21 juli 2000;
- Bestemmingsplan "Edelstenenwijk II", vastgesteld door de gemeenteraad op 26 april 2005 en goedgekeurd door Gedeputeerde Staten van Noord-Holland op 29 juli 2005;
- Bestemmingsplan "Butterhuizen", vastgesteld door de gemeenteraad op 22 mei 2001 en goedgekeurd door Gedeputeerde Staten van Noord-Holland op 18 december 2001;
- "Aanpassing bestemmingsplan Butterhuizen", vastgesteld door de gemeenteraad op 26 april 2005 en onherroepelijk bij uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van 1 november 2006;
- Bestemmingsplan "Centrum Zuid-West 1972" (woonwagenlocatie Diamant) vastgesteld 15 januari 1973 en onherroepelijk goedgekeurd op 21 mei 1974.

Hoofdstuk 2. Huidige situatie

2.1. Ontstaansgeschiedenis

De Edelstenenwijk is gerealiseerd in de zeventiger jaren van de vorige eeuw. De wijk Butterhuizen dateert uit het begin van de jaren negentig.

Woonwagenlocatie Diamant

Binnen dit plangebied bevindt zich aansluitend aan het Stadshart een woonwagenlocatie gelegen aan de Diamant.

Zo'n 25 jaar geleden is het regionale centrum Vrooneroord opgeheven. Heerhugowaard kreeg hieruit door de provincie een taakstelling opgelegd van 42 standplaatsen. Deze standplaatsen zijn toentertijd gerealiseerd op drie locaties, te weten Kopermolen, Diamant en Van Veenweg. De Kopermolen is in 1982 gerealiseerd, De Diamant en Van Veenweg in 1986. De standplaatsen zijn aangelegd volgens de destijds geldende opvattingen en bepalingen.

Inmiddels zijn de eisen, die worden gesteld aan standplaatsen en woonwagens, veranderd en minder stringent geworden. Tegelijkertijd zijn de woonwensen met betrekking tot de voorzieningen en de woon- en leefruimte in het algemeen ambitieuzer geworden, ook ten aanzien van woonwagens.

Per 1 oktober 1992 is voor de bouw, plaatsing, uitbreiding e.d. van een woonwagen een omgevingsvergunning nodig. Plaatsing op grond van de Woonwagenwet (ingetrokken per maart 1999) is niet meer mogelijk. Plaatsing van een woonwagen moet dus ook passen in het bestemmingsplan. Inmiddels zijn voor de locatie aan de Kopermolen en de Van Veenweg bestemmingsplannen opgesteld. In dit bestemmingsplan is de locatie aan de Diamant ondergebracht, zodat ook hiervoor een bestemmingsplan geldt.

2.2. Bestaande situatie

Ruimtelijke structuur

De Edelstenenwijk is een woongebied met een kleinschalige opbouw en inrichting, met veel eengezinswoningen, een enkel blok met gestapelde woningen en veel groen. De gemiddelde woningdichtheid bedraagt hier 22 woningen per hectare.

De inrichting van de Edelstenenwijk is opgezet volgens, de in de jaren zeventig en tachtig gangbare idee van een woonerf. Dat wil zeggen dat er een grote interactie is tussen het wonen en de openbare weg, met name aan de voorzijde.

Op een aantal percelen is in het verleden, toen dit nog vergunningvrij kon, een carport gerealiseerd aan de voorzijde van de woning (in de tuinbestemming). In de jaren negentig van de vorige eeuw liet de Woningwet/Bouwbesluit toe dat vergunningvrij een carport kon worden gebouwd in de voortuin. Onder de huidige Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) en het Besluit omgevingsrecht is dit niet meer toegestaan. Vanuit stedenbouwkundig oogpunt is het niet gewenst om in vergelijkbare situaties dit ook mogelijk te maken. (zie verder hfdst. 5.2 Beheer)

Butterhuizen is een ruim opgezette wijk met veel groen. Er is een grote variatie aan bebouwing. In verhouding met de Edelstenenwijk staan hier meer vrijstaande en twee onder kapwoningen en zijn er wat meer gestapelde woningen. De gemiddelde woningdichtheid bedraagt hier 23 woningen per hectare.

Door het plangebied loopt de stadsgracht. Tussen Butterhuizen en de Edelstenenwijk is de Stadsgracht breed met aan weerszijden een brede groenstrook die aan de westzijde van het plangebied overgaat in het Luipaardpark.

Functionele structuur

In de Edelstenenwijk staan circa 1363 woningen. Daarvan zijn 207 huurwoningen en 1156 koopwoningen. Dit is ruim 6% van de woningvoorraad in Heerhugowaard. Van de 1362 huishoudens zijn er 652 (48%) huishoudens met kinderen, waarvan 105 (8%) eenoudergezinnen. Er zijn 485 (36%) huishoudens zonder kinderen en 225 (17%) alleenstaanden. De bevolkingspyramide ziet er als volgt uit:
leeftijdscategorie 0 - 19 jaar: 943 personen,
leeftijdscategorie 20 - 59 jaar: 2019 personen,
leeftijdscategorie 60 - 79 jaar: 635 personen en
leeftijdscategorie 80 - 100 jaar: 26 personen.

In Butterhuizen staan circa 1286 woningen. Daarvan zijn 318 huurwoningen en 968 koopwoningen. Dit is 6 % van de woningvoorraad in Heerhugowaard. Van de 1241 zijn er 578 (47%) huishoudens met kinderen, waarvan 83 (7%) eenoudergezinnen. Er zijn 367 (30%) huishoudens zonder kinderen en 296 (24%) alleenstaanden. De bevolkingspyramide ziet er als volgt uit:
leeftijdscategorie 0 - 19 jaar: 919 personen;
leeftijdscategorie 20 - 59 jaar: 1791 personen;
leeftijdscategorie 60 - 79 jaar: 488 personen;
leeftijdscategorie 80 - 100 jaar: 44 personen.

Binnen het plangebied bevinden zich drie basisscholen en een buurthuis. Deze voorzieningen zijn gelegen binnen de Edelstenenwijk. In het plangebied Butterhuizen bevinden zich geen scholen of andere maatschappelijk voorzieningen. Wel is een basisschool aanwezig aan de zuidzijde van de Middenweg grenzend aan Butterhuizen.

Hoofdstuk 3. Beleidskaders

3.1. Inleiding

In dit hoofdstuk zijn de belangrijkste beleidsdocumenten op rijks-, provinciaal-, regionaal- en lokaal niveau samengevat, voor zover deze documenten relevant beleid en/of besluiten omvatten ten aanzien van dit bestemmingsplan.

3.2. Rijksbeleid

Nota Ruimte

De Nota Ruimte heeft als hoofddoel het op efficiënte en duurzame wijze ruimte te scheppen voor de verschillende ruimtevrage functies binnen het beperkte oppervlak, dat Nederland ter beschikking staat. Het gaat in de Nota Ruimte om inrichtingsvraagstukken die spelen tussen nu en 2020, met een doorkijk naar 2030. In de nota worden hoofdlijnen van beleid aangegeven, waarbij de ruimtelijke hoofdstructuur van Nederland (RHS) een belangrijke rol zal spelen. De nota heeft vier hoofddoelen: het versterken van de internationale concurrentiepositie (oplossen van ruimtelijke knelpunten), het bevorderen van krachtige steden en een vitaal platteland (bevordering leefbaarheid en economische vitaliteit in stad en land), het borgen en ontwikkelen van belangrijke (inter)nationale ruimtelijke waarden (behouden en versterken van natuurlijke, landschappelijke en culturele waarden) en het borgen van de veiligheid (voorkoming van rampen. ‘Ruimte voor ontwikkeling’ is niet alleen de titel van de Nota Ruimte, maar is ook het uitgangspunt van het nieuwe ruimtelijk beleid: het Rijk geeft meer ruimte aan medeoverheden, maatschappelijke organisaties, marktpartijen en burgers. ‘Decentraal wat kan en centraal wat moet’ is het motto van het kabinet. Het Rijk focust zich meer dan voorheen op gebieden en netwerken die van nationaal belang zijn. Het kabinet heeft deel 3 van de p.k.b. Nota Ruimte (het kabinetsstandpunt), na overleg met de medeoverheden en andere relevante partijen, op 27 april 2004 aan de Tweede Kamer aangeboden.

Nota Mensen, Wensen, Wonen

In de Nota ‘Mensen, Wensen, Wonen’ heeft het rijk haar visie op het wonen in de 21e eeuw neergelegd. Een centraal thema in de Nota Mensen Wensen Wonen is zeggenschap van de burger bij het realiseren van zijn woonwensen. De grote vraag naar royaler wonen in steden en suburbaan wonen wil de Nota Wonen meer accommoderen. Zo wordt voor de jaren tot 2010 extra ruimte bepleit voor 10.000 woningen in het landelijk gebied om meer aan de grote vraag naar landelijk wonen te voldoen. Aanbod voor de kwaliteitsvraag wil de Nota Wonen mede bevorderen met het Kwaliteitshandvest VINEX-locatie en realisatie van het doel dat 30% van de nieuwbouw in 2005-2010 met particulier opdrachtgeverschap van woonconsumenten tot stand komt. De woonvoorkeur van deze doelgroep van woonconsumenten bestaat in hoge mate uit woningen in een lage dichtheid. De kernthema’s van de Nota ‘Mensen, Wensen, Wonen’ zijn:

- meer zeggenschap voor burgers over woning en woonomgeving;
- kansen scheppen voor mensen in kwetsbare posities;
- maatwerk in wonen voor mensen die zorg nodig hebben;
- kwaliteit van wonen in steden vergroten;
- meer ruimte voor ‘groene’ woonwensen.

In deze nota wordt het belang van natuur dichtbij de stad benadrukt. Deze natuur moet beleving, gebruiks-, en ecologische waarde hebben.

Nota Mobiliteit

De “Nota Mobiliteit” vervangt het “Structuurschema Verkeer en Vervoer II” en werkt de ruimtelijke strategie voor verkeer en vervoer, zoals beschreven in de “Nota Ruimte” nader uit. De nota geeft hoofdlijnen van het nationale verkeers- en vervoersbeleid voor de periode tot en met 2020. Centraal

staat dat mobiliteit een noodzakelijke voorwaarde is voor economische- en sociale ontwikkeling. Een goed functionerend systeem voor personen- en goederenvervoer en een betrouwbare bereikbaarheid zijn essentieel om de economie en de internationale concurrentiepositie van Nederland te versterken. Met het beleid van de Nota Mobiliteit verbetert ook de verkeersveiligheid en wordt bijgedragen aan het realiseren van (inter) nationale wettelijke en beleidsmatige doelen op het gebied van de kwaliteit van de leefomgeving. Op de onderdelen: visie op openbaar vervoer, versnelde aanleg van infrastructuur, anders betalen voor mobiliteit, luchtkwaliteit, mobiliteitsmanagement en innovatie is de nota verder uitgewerkt ten opzichte van de PKB I (het beleidsvoornemen)

Het Nationaal Waterplan: een veilige leefbare delta, nu en in de toekomst

Het Nationaal Waterplan is de opvolger van de Vierde Nota Waterhuishouding uit 1998 en vervangt alle voorgaande Nota's Waterhuishouding. Het Nationaal Waterplan is opgesteld op basis van het wetsvoorstel Waterwet, die op 22 december 2009 in werking is getreden. Het Nationaal Waterplan beschrijft de hoofdlijnen van het nationale waterbeleid. Op basis van de Wet ruimtelijke ordening heeft het Nationaal Waterplan voor de ruimtelijke aspecten de status van structuurvisie. Belangrijke onderdelen van het Nationaal Waterplan zijn het nieuwe beleid op het gebied van waterveiligheid, het beleid voor het IJsselmeergebied, het Noordzeebeleid en de Stroomgebiedbeheerplannen op grond van de Kader Richtlijn Water. Tevens bevat het Nationaal Waterplan een eerste beleidsmatige uitwerking van de kabinetsreactie op het advies van de Deltacommissie. Als bijlage bij het ontwerp Nationaal Waterplan zijn beleidsnota's toegevoegd over waterveiligheid, het IJsselmeergebied en de Noordzee. Deze beleidsnota's vormen een nadere uitwerking en onderbouwing van de keuzes die in de hoofdtekst staan van het Nationaal Waterplan en dienen in samenhang ermee te worden gelezen. Tevens is een separate samenvatting opgesteld van de vier Stroomgebiedbeheerplannen. Deze maken alle onderdeel uit van het Nationaal Waterplan. Het Nationaal Waterplan beschrijft de maatregelen die genomen moeten worden om Nederland ook voor toekomstige generaties veilig en leefbaar te houden en de kansen die water biedt te benutten.

Europese Kaderrichtlijn Water

Een goede waterkwaliteit is voor Nederland van groot belang. Maar omdat water zich weinig aantrekt van landsgrenzen, is het voor een belangrijk deel ook een internationale zaak. Daarom is sinds eind 2000 de Europese Kaderrichtlijn Water van kracht. Deze moet er voor zorgen dat de kwaliteit van het oppervlakte- en grondwater in Europa in 2015 op orde is, onder meer door lozingen aan te pakken. Verder is het de bedoeling het duurzaam gebruik van water te bevorderen, de verontreiniging van het grondwater aanzienlijk te verminderen en de Europese waterwetgeving te harmoniseren, uiterlijk in 2013. De uitvoering van de Kaderrichtlijn Water vraagt een enorme inspanning van de lidstaten van de Europese Unie. Naar verwachting zal het halen van de doelen in 2015 een te grote opgave blijken en zal fasering van de doelstelling onvermijdelijk zijn. De kaderrichtlijn biedt daarvoor ruimte.

Wet Maatschappelijke ondersteuning

Sinds 1 januari 2007 is er een nieuwe wet; de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo). Het maatschappelijke doel van de Wmo is dat iedereen kan meedoen in de samenleving en waar mogelijk ook bijdraagt om anderen in staat stellen te participeren. De wet kent een negental prestatievelden waar gemeenten rekening mee moet houden. De WMO nodigt gemeenten uit om hun beleid op het terrein van de maatschappelijke ondersteuning (kwaliteit van leven en samenleven) te bundelen en te voorzien van een samenhangende aanpak (denken in 'ketens'). Ook biedt de wet mogelijkheden om versnipperde subsidies meer dan nu onder te brengen in een integrale regie en sturing. Voorts doet de WMO een appel op de maatschappelijke organisaties om hun krachten te bundelen in een sluitende aanpak. Meer bijzonder wordt van organisaties gevraagd om lokettisme te voorkomen. Aan de andere kant wordt het versterken van de civil society bevorderd. Bewoners krijgen medeverantwoordelijkheid voor de sociale en omgevingsfactoren in hun wijk waardoor participatie en sociale samenhang toenemen. Niet onbelangrijk is het feit dat toegenomen participatie en stevig sociaal netwerk bijdragen aan verhoogd welbevinden en een versterkte steunfunctie. Met een sterk formeel en informeel sociale netwerk op wijk en buurtniveau kunnen (dreigende) knelpunten op gebied van welzijn en zorg worden opgelost. Kwetsbaren worden ondersteund. Dit resulteert in een toename van participatie en op

termijn een verminderde vraag naar zorg en individuele voorzieningen. Een onse welzijn scheelt een kilo zorg. De inwoner draagt zelf de verantwoordelijkheid voor zijn eigen welbevinden. Daar waar iemand niet op eigen kracht of met ondersteuning van naasten kan meedoen, springt de overheid bij. Er kan dan aanspraak worden gedaan op individuele en collectieve Wmo - voorzieningen.

AWBZ

Met het door het Rijk in 1998 in gang gezette proces van modernisering van de AWBZ heeft de vermaatschappelijking van de zorg een sterke impuls gekregen. Het beleid is gericht op minder opnames in instellingen (verzorgingshuis) en veel meer op extramurale voorzieningen om langer zelfstandig te kunnen blijven wonen. In de brief van VROM (Wonen en zorg op maat) wordt aangegeven, dat het Rijk mensen met een zorgbehoefte en andere sociaal zwakkeren, waaronder sommige ouderen, lichamelijke en / of verstandelijk gehandicapten en (ex)psychiatrische patiënten, optimale keuzemogelijkheden wil bieden en de kwaliteit van het aanbod van zorg vergroten. Deze mensen kiezen er meer en meer voor zo lang mogelijk zelfstandig te wonen en daar zorg te ontvangen of, als dit niet mogelijk is, in kleinschaligere zorginstellingen in de wijk te verblijven. Dit vraagt om een toenemende omvang en variatie van zorg- en woonzorgarrangementen.”

3.3. Provinciaal en regionaal beleid

Structuurvisie Noord-Holland 2040

Noord-Holland is een mooie provincie om in te wonen, te werken en om te bezoeken. De provincie is veelzijdig met een aantal belangrijke economische motoren van Nederland, bruisende steden, natuurparken, het strand en open grasland vol weidevogels. Dit bijzondere karakter wil de provincie bewaken. Tegelijkertijd zijn er ontwikkelingen als globalisering, klimaatverandering en trends zoals vergrijzing en krimp die een grote ruimtelijke impact hebben. In de structuurvisie beschrijft de provincie hoe en op welke manier ze met deze ontwikkelingen en keuzes omgaat en schets ze hoe de provincie er in 2040 moet komen uit te zien.

In de structuurvisie geeft de provincie Noord-Holland aan op welke manier de ruimte benut en ontwikkeld zou moeten worden. De drie hoofdbelangen zijn daarbij ruimtelijke kwaliteit, duurzaam ruimtegebruik en klimaatbestendigheid. De provincie wil bebouwing in steden verder verdichten, landschappen open houden en ruimte bieden aan economie en woningbouw. Verder helpt Noord-Holland gemeenten bij het optimaliseren van het gebruik van bestaand bebouwd gebied, vooral daar waar het gaat om stationsomgevingen, bedrijventerreinen, ondergronds bouwen en hoogbouw. Aan de hand van de structuurvisie kunnen uitvoeringsplannen worden opgesteld. Gemeentelijke bestemmingsplannen moeten overeenkomen met de verordening die bij de structuurvisie hoort.

Het Provinciaal Verkeers- en Vervoersplan

Provinciale Staten hebben in februari 2003 het Verkeers- en Vervoersplan Noord-Holland met de titel 'Ruimte voor Mobiliteit' vastgesteld. Met dit plan geeft de provincie op een herkenbare wijze aan welke visie zij heeft op verkeer en vervoer in Noord-Holland. In deze nota staat voor op wat de provincie zelf kan en zal doen.

Mobiliteit is belangrijk voor deelname aan het economisch en maatschappelijk leven. Er is een sterke afhankelijkheid van de auto en het gebruik van wegen is sterk toegenomen. In de jaren 90 zijn de files verviervoudigd. De provincie zet zich in voor de verbetering van netwerken van auto, fiets en openbaar vervoer. Ook de onbetrouwbaarheid van het reizen neemt toe, waardoor mensen meer tijd moeten inbouwen voor hun reis en er veel tijd verloren gaat. Dat is inmiddels een maatschappelijk erkend probleem. De provincie Noord-Holland heeft haar aanpak van dit probleem opgeschreven in het Verkeers- en Vervoersplan Noord-Holland. Dit plan is verder uitgewerkt in meerdere deelplannen. Een aantal deelplannen heeft alleen betrekking op bijvoorbeeld weginfrastructuur. Daarnaast zijn er deelplannen waarin alle facetten van bereikbaarheid zijn opgenomen, zoals het plan Bereikbaarheid

Kust. Ook laat de provincie zien wat zij zelf kan doen. Het plan wordt ieder jaar aangepast voor de komende vijf jaar.

Het Provinciaal Waterplan 2010 - 2015

Het Provinciaal Waterplan geeft de provincie, haar partners en belanghebbenden duidelijkheid over de strategische waterdoelen tot 2040 en de acties tot 2015. De strategische waterdoelen zijn:

- Met waterschappen en Rijkswaterstaat voldoende bescherming waarborgen van mens, natuur en bedrijvigheid tegen overstromingsrisico's via het principe: preventie (het op orde houden van de waterkeringen met aandacht voor ruimtelijke kwaliteit), gevolgschade beperken (bijvoorbeeld waterbestendig bouwen daar waar nodig) en rampenbeheersing (bijvoorbeeld goede vluchtroutes en informatievoorziening).
- Met waterschappen, gemeenten en Rijkswaterstaat zorgen dat water in balans en verantwoord benut en beleefd wordt door mens, natuur en bedrijvigheid. Het watersysteem en de beleving van het water wordt versterkt door deze te combineren met natuurontwikkeling, recreatie en/of cultuurhistorie.
- Met gemeenten, waterschappen, Rijkswaterstaat en drinkwaterbedrijven zorgen voor schoon en voldoende water, door een kosteneffectief en klimaatbestendig grond- en oppervlaktewatersysteem.
- Met gemeenten, waterschappen en belanghebbenden zorgen voor maatwerk in het Noord-Hollandse grond- en oppervlaktewatersysteem.

Een belangrijk middel voor het realiseren van deze waterdoelen is het via integrale gebiedsontwikkeling pro-actief zoeken naar kansrijke combinaties met veiligheid, economie, recreatie, landbouw, milieu, landschap, cultuur en natuur. Het Waterplan heeft voor de ruimtelijke aspecten de status van een structuurvisie op basis van de Wet ruimtelijke ordening. In het Waterplan staan de ruimtelijke consequenties van het waterbeleid. Alle ruimtelijke opgaven uit het Waterplan worden integraal afgewogen bij de vaststelling van de Structuurvisie. Het collegeprogramma 'Krachtig, in Balans' vormt het uitgangspunt voor dit Waterplan. Het motto van het Waterplan is beschermen, benutten, beleven en beheren van water. De klimaatverandering, het steeds intensievere ruimtegebruik in Noord-Holland en de toenemende economische waarde van wat beschermd moet worden, vragen om een herbezinning op de waterveiligheid, het waterbeheer en de ruimtelijke ontwikkelingen

In het Waterplan wordt per thema behandeld wat de provincie tot en met 2015 zelf doet en wat ze verwacht van Rijk, Rijkswaterstaat, waterschappen, gemeenten, terreinbeheerders en bedrijfsleven.

Het Provinciaal Milieubeleidsplan 2009 - 2015

Leven in een gezonde, schone en veilige omgeving is hét uitgangspunt dat ten grondslag ligt aan dit Provinciaal Milieubeleidsplan. In dit milieubeleidsplan wordt beschreven wat de Provincie gaat doen om bij te dragen aan deze langetermijnvisie.

De activiteiten in de komende vier jaar moeten er in ieder geval toe leiden dat eind 2013 overal in Noord-Holland de zogeheten basiskwaliteit is bereikt. De basiskwaliteit is vastgelegd in Europese en nationale milieunormen en regels en hangt samen met de functie van een gebied: wonen, werken of recreëren.

Er zijn twee overkoepelende doelen:

- het voorkomen van schade aan de menselijke gezondheid, dier en plant.
- het stimuleren van duurzame ontwikkeling in Noord-Holland voor nu en in de toekomst, zonder afwenteling van de milieubelasting naar elders.

Om de doelen te bereiken worden activiteiten uitgevoerd op de volgende acht thema's:

- Afval
- Bodem
- Externe Veiligheid
- Geluid
- Geur
- Licht en donkerte
- Lucht
- Klimaat en energie

De keuze voor de activiteiten is gebaseerd op enerzijds de wettelijke taken, en anderzijds op de rol die de provincie kan spelen. Ook sluiten de activiteiten aan bij onze doelen en de gesignaleerde trends en knelpunten. De omvang en aard van de activiteiten verschillen hierdoor per thema.

Waar meerdere milieuproblemen tegelijk spelen of milieuproblemen samenhangen met andere ontwikkelingen in een gebied, kiest de provincie voor een gebiedsgerichte aanpak. Verder wordt in het PMP aangegeven hoe de provincie vergunningverlening en handhaving inzet bij de uitvoering van de milieutaken.

Voor de uitvoering van dit milieubeleidsplan maakt de provincie tweejaarlijkse uitvoerings- en monitoringprogramma's. Gedeputeerde Staten hebben eind 2009 het uitvoerings- en monitoringprogramma Milieu 2010-2011 vastgesteld. Door middel van het monitoringprogramma volgt de provincie de voortgang van het milieubeleid en stuurt bij waar nodig.

Nota Luchtkwaliteit

In het GS besluit van 17 mei 2005 (Besluit luchtkwaliteit; feiten, gevolgen en vervolgacties provincie Noord-Holland, 2005-21537) is besloten om een 'Luchtkwaliteitplan' op te stellen. Het Provinciaal Actieplan Luchtkwaliteit is een invulling van dit besluit. Er zijn drie redenen om te komen tot een Provinciaal Actieplan Luchtkwaliteit:

- De gezondheid van de burgers in de provincie Noord-Holland;
- Het voldoen aan de wettelijke normen en eisen zoals geformuleerd in het Besluitluchtkwaliteit;
- Voorkomen van stagnatie in de ruimtelijke ordening en de economische ontwikkeling.

Het Provinciaal Actieplan Luchtkwaliteit heeft buiten de inhoud als belangrijke functie naar buiten uit te dragen – niet in de laatste plaats richting Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State – dat het de provincie ernst is om de luchtkwaliteit in Noord-Holland te verbeteren. De provincie doet daaraan al het mogelijke door in dit plan een samenhangend pakket van maatregelen en acties te formuleren om die verbetering daadwerkelijk te bereiken. Dit laat onverlet dat deze set van maatregelen en acties nog in 'maatwerk' moet worden doorvertaald bij een concreet uit te voeren project. Het project N201+ is hiervan een voorbeeld.

Het doel van het actieplan is als volgt omschreven:

Het selecteren van maatregelen die de luchtkwaliteit verbeteren in de provincie Noord-Holland en de voortgang van ruimtelijke ordeningsprocessen ondersteunen, in het bijzonder daar waar per saldo sprake is van een bijdrage aan de verbetering van de luchtkwaliteit. Bij het selecteren van maatregelen richten wij ons op die vormen van verontreiniging waar sprake is van overschrijdingen van de conform wet- en regelgeving vastgelegde waarden. Het gaat om stikstofdioxide (NO₂) en fijn stof (PM₁₀)

In de aanpak kiest de provincie voor het zoveel mogelijk treffen van maatregelen die haalbaar en effectief zijn waardoor er direct sprake is van emissiereductie. Daarnaast wil de provincie een gedegen inzicht verwerven in de problematiek waardoor vergaande en moeilijke haalbare maatregelen worden onderbouwd. Dit wil de provincie niet alleen doen, maar gezamenlijk met de andere overheden en de doelgroepen. Alleen op deze wijze denkt de provincie de noodzakelijke verbeteringen in de luchtkwaliteit te realiseren.

Beleidsprogramma meedoen in Noord-Holland

Het programma Zorg & Welzijn beschrijft de provinciale beleidsdoelstellingen op het gebied van zorg en welzijn voor de periode 2009-2012. Dit programma is gebaseerd op de wettelijke taken van de provincie, het collegeprogramma 'Krachtig, in Balans', de evaluatie van de beleidskaders, maatschappelijke ontwikkelingen en het interactieve traject met gemeenten, instellingen, maatschappelijke organisaties en de steunfuncties. De provincie heeft haar eigen ambities en prioriteiten vastgelegd in het collegeprogramma 'Krachtig, in Balans'. De betrokkenheid van de provincie bij het zorg- en welzijnsbeleid loopt voornamelijk via de ondersteuning van gemeenten en maatschappelijke instellingen. Daar waar de provincie zichzelf doelstellingen oplegt, zet ze gericht actie en middelen in.

De ambities zijn uitgewerkt in één programma Zorg & Welzijn. Het programma komt in de plaats van de programma's Welzijn Werkt, Stimuleringsprogramma WWZ, Agenda Onderwijs & Arbeidsmarkt, en het Zorgvragersbeleid. De keuze voor één programma is ingegeven door de ontwikkelingen van de laatste jaren. Werd de verantwoordelijkheid voor het welzijnsbeleid al veel eerder gedecentraliseerd, met de invoering van de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) is nu ook een deel van de taken op het terrein van de zorg in handen van de gemeente gekomen. In de praktijk zijn beide beleidsterreinen nogal eens verknoopt; vaak gaat het om een combinatie van zorg- en welzijnsactiviteiten. Om vraagstukken integraal aan te kunnen pakken, biedt één programma het beste uitgangspunt. De thema's op het brede terrein van zorg en welzijn zijn geclusterd in drie programmalijnen:

- Gezond Opgroeien;
- Actief Meedoen;
- Vitaal Wonen.

Om te voorkomen dat de activiteiten alleen binnen de afzonderlijke programmalijnen op elkaar zijn afgestemd, zijn ook de dwarsverbanden tussen de programmalijnen en de relatie met andere provinciale beleidskaders aangegeven.

De kern van het zorg- en welzijnbeleid zoals we dat de afgelopen jaren hebben uitgevoerd, blijft overeind. De ondersteuning van gemeenten bij het jeugdbeleid, bij de uitvoering van Wmo-taken en integrale Wonen Welzijn Zorg projecten wordt gecontinueerd. Nieuw in dit programma is de ruimte en flexibiliteit die gemeenten en instellingen wordt geboden voor de aanpak van specifieke problemen. Zij weten het beste welk onderwerp wanneer prioriteit heeft en welke aanpak het meest effectief is. De ervaringen met dergelijke projecten zijn van grote waarde voor andere partijen in de provincie die met vergelijkbare problematiek in aanraking komen. Kennis en ervaring verspreiden zichzelf niet en er zullen extra middelen worden ingezet om het delen van kennis te stimuleren.

3.4. Regionaal beleid

Regionale Woonvisie Noord-Kennemerland 2005-2015

Begin 2006 is in alle acht gemeenteraden van Regio Alkmaar de Regionale Woonvisie vastgesteld. In deze visie hebben de regiogemeenten in overleg met de in de regio actieve corporaties (verenigd in de SVNK) invulling gegeven aan de opgelegde woningbouwopgave zoals die op dat moment, volgens het provinciaal streekplan van 2004, gold. Inmiddels heeft de provincie, in november 2010 een ruimtelijke structuurvisie vastgesteld, waarin de woningbouwopgave is bijgesteld. Regio Alkmaar heeft de opgave om tussen 2010 en 2020 ca. 9.900 woningen aan de voorraad toe te voegen. Deze bijstelling zal leiden tot een geactualiseerde regionale woonvisie. Deze is echter nog niet gereed. De geactualiseerde visie zal - net als in de vigerende woonvisie - afspraken bevatten over de verdeling van de woningbouwopgave over de regiogemeenten, de beoogde bouwlocaties en de kwalitatieve invulling daarvan.

Waterbeheersplan 2010-2015

In het Waterbeheersplan 2010-2015 'Van veilige dijken tot schoon water' beschrijft het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier de doelstellingen voor de periode 2010-2015 voor de drie kerntaken: veiligheid tegen overstromingen, droge voeten en schoon water. Deze taken worden de komende periode sterk beïnvloed door de klimaatverandering en de uitgangspunten van de Europese Kaderrichtlijn Water.

Het kerndoel is vierledig:

1. Het op orde houden van het watersysteem en dit onder dagelijkse omstandigheden doelmatig en integraal beheren.
2. De verontreiniging van het watersysteem door directe en indirecte lozingen voorkomen en/of beheersbaar te houden.
3. Het op orde houden van de primaire waterkeringen en overige waterkeringen met een veiligheidsfunctie en deze onder dagelijkse omstandigheden doelmatig beheren.
4. Het in stand houden en ontwikkelen van een calamiteitenorganisatie die onder bijzondere omstandigheden onmiddellijk operationeel is en die beschikt over actuele calamiteitenbestrijdingsplannen voor veiligheid, wateroverlast en waterkwaliteit.

Het hoogheemraadschap hanteert bij zijn beleid de volgende uitgangspunten:

- Het beheergebied van het hoogheemraadschap is beveiligd tegen overstromingen;
- Dijkversterking blijft altijd mogelijk;
- Alle inwoners van het beheergebied van het hoogheemraadschap hebben recht op het afgesproken beschermingsniveau tegen wateroverlast;
- Watersystemen zijn gezond voor mens, plant en dier;
- Problemen worden opgelost waar ze ontstaan.
- Met de watervoorraad wordt zorgvuldig omgegaan;
- Niet alles kan overal;
- Samenwerking staat centraal;
- Water is een ordenend principe in de ruimtelijke ordening;
- Het waterbeheer is toekomstgericht.

Keur van het Hoogheemraadschap

De Keur is een speciale verordening van het Hoogheemraadschap waarin de regels voor het beheer, gebruik en onderhoud van waterstaatswerken zijn opgenomen. Particulieren, bedrijven en andere overheden zijn verplicht zich aan de Keur te houden. De huidige Keur is in december 2009 vastgesteld. Een nieuw artikel dat relevant is voor ruimtelijke plannen is Artikel 4.2 Verbod versnelde afvoer door verhard oppervlak. Uitbreidingen van verharding boven 800m² dienen te worden gecompenseerd. Meer informatie over de Keur is te vinden op de website van het hoogheemraadschap.

3.5. Lokaal beleid

De Stadsvisie "Heerhugowaard, Stad van Kansen"

De Stadsvisie "Heerhugowaard, stad van kansen", is een discussienota over het completeren van een stad die te hard is gegroeid. Het is dan van belang met elkaar te bepalen wat dat voor de gemeente betekent. Welke ambities heeft Heerhugowaard, wat wil Heerhugowaard zijn? De kern van de zoektocht werd gestart onder de vlag "de toekomst van Heerhugowaard". Het gemeentebestuur heeft die zoektocht niet alleen gedaan, maar in samenspraak met de burgers, bedrijven en instellingen

van Heerhugowaard. Het denken over de toekomst van Heerhugowaard heeft geleid tot vier scenario's om een toekomstbeeld te schetsen. Die scenario's zijn met de bewoners, bedrijven en instellingen van Heerhugowaard en omgeving besproken om te bepalen wat zij belangrijk en kansrijk achten. Maar ook: hoe kijkt de regio tegen Heerhugowaard aan?

Uit die discussie blijkt dat de tuinstad de meeste medestanders heeft. De tuinstad wordt gekarakteriseerd als een thuisbasis voor gezinnen en ouderen, waar veel aandacht is voor natuur, sport hobby en activiteiten. De wijken zijn vooral plekken waar mensen in rustig groen en ruimte kunnen wonen in een veilige ontspannen setting. De wijken zijn verkeersluw en wonen en werken zijn gescheiden. De voorzieningen zijn gesitueerd aan de Middenweg en er komt een bescheiden stadshart rond Middenwaard met meer horeca en ander vertier. Aan het scenario van de tuinstad worden diverse voorzieningen van andere scenario's toegevoegd. De uitbreiding van Heerhugowaard is bescheiden, vooral ten behoeve van eigen behoefte en vindt plaats in het buitengebied, om het tuinstedelijk karakter te behouden. Het motto voor verstedelijking is rood voor rood en groen blijft groen.

Structuurvisie Heerhugowaard 2020

De gemeenteraad heeft op 13 september 2011 de Structuurvisie Heerhugowaard 2020, met uitgangspunten en richtlijnen voor de ruimtelijke ontwikkeling van de gemeente voor de komende 10 jaar, vastgesteld. De structuurvisie is een verplichting, die voortvloeit uit de nieuwe Wet ruimtelijke ordening (Wro) die op 1 juli 2008 van kracht is geworden en is een brede visie op de toekomst van de gemeente die het kader vormt voor alle ruimtelijke ontwikkelingen. De structuurvisie geeft richting aan zowel de wijze waarop delen van het gemeentelijk grondgebied worden ontwikkeld, als aan de eisen die daaraan worden gesteld. In de structuurvisie komen de ambities van de verschillende beleidsterreinen samen. De doelen en wensen worden vervolgens vertaald in een uitvoeringsprogramma.

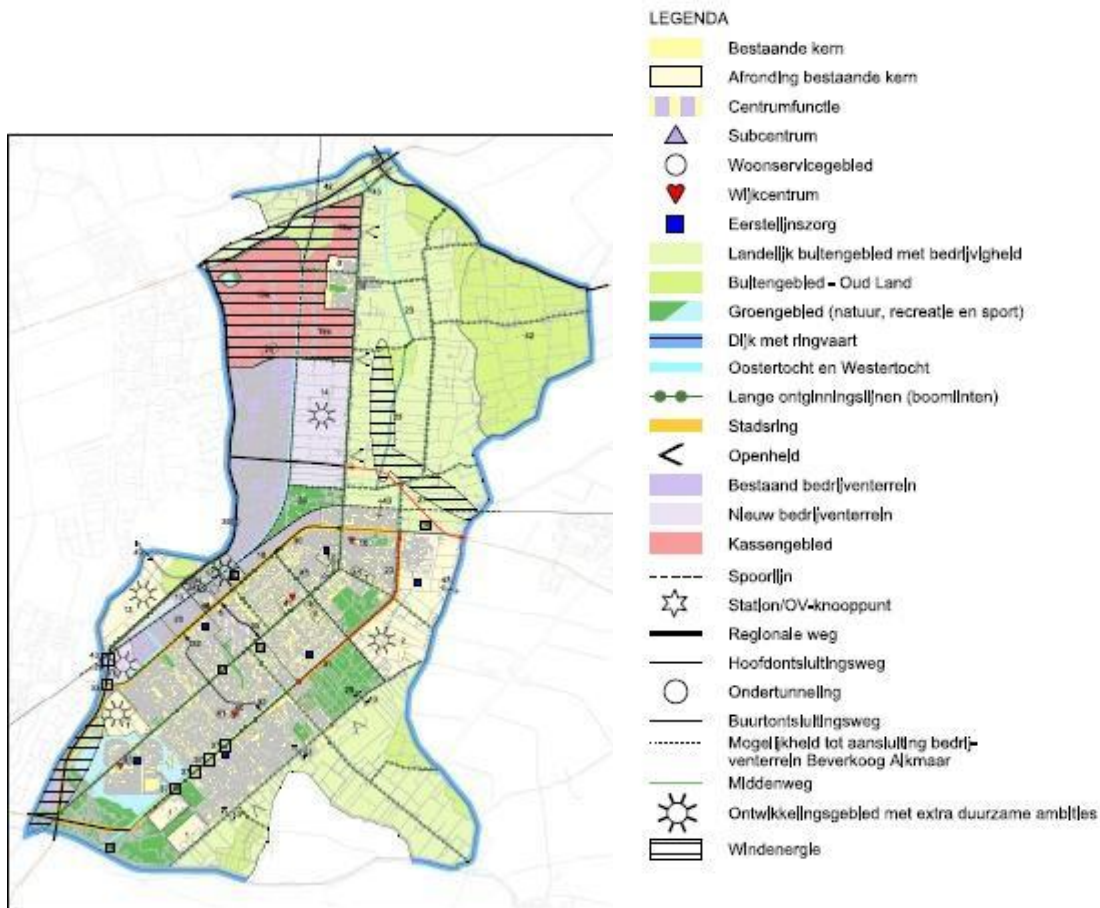
De nieuwe structuurvisie is een actualisering van het Structuurbeeld Heerhugowaard 2005-2015. Het structuurbeeld is vastgesteld in 2004 als ruimtelijke vertaling van de stadsvisie 'Heerhugowaard, Stad van Kansen', die in 2001 en 2002 in samenspraak met inwoners, belangenorganisaties en ondernemers tot stand is gekomen.

In dat structuurbeeld zijn de volgende kansen voor Heerhugowaard uitgewerkt:

- het completeren van de gemeente; afmaken waar we mee begonnen zijn.
- het creëren van samenhang en eenheid in de gemeente.
- het bieden van een thuisbasis in plaats van een uitvalsbasis, met de bijbehorende voorzieningen en vertier (een eigen identiteit).
- het verenigen van dorpse waarden (groen, ruimte, kleinschaligheid, veiligheid en geborgenheid) en stadse waarden (Stadshart, zorgvoorzieningen en vertier).
- het landelijk gebied landelijk en open houden.
- verdere regionalisering zonder daarbij het karakter als individuele gemeente te verliezen.

Deze kansen zijn in het structuurbeeld vertaald naar acties en projecten. Anno 2011 zijn al veel van deze acties uitgevoerd. Heerhugowaard heeft aantrekkelijke woonmilieus, een goed werkklimaat, een Stadshart in ontwikkeling en veel ruimte, water en groen. Hoewel de thema's uit de stadsvisie nog steeds actueel zijn, is het structuurbeeld aan een actualisatie toe.

Heerhugowaard is de afgelopen jaren mede in het kader van het VINEX-beleid sterk gegroeid. Naar verwachting zal het inwoneraantal groeien tot 57.000 in 2020. Heerhugowaard gaat een nieuwe fase in. Het groeitempo neemt af. De bevolking is kinderrijk en de leeftijdsgroep tussen de 30 en 40 jaar is groot. Het aantal ouderen groeit de komende jaren fors, waarmee Heerhugowaard sterker vergrijst dan gemiddeld in Nederland. Dit heeft zijn weerslag op het woningbouwprogramma en de voorzieningenstructuur van Heerhugowaard.

Kaart Structuurvisie Heerhugowaard 2020

Beleidsplan Duurzame Ontwikkeling 2008 - 2012

Duurzaamheid is voor Heerhugowaard een icoon, waarmee de stad zich met succes onderscheidt van de meeste andere gemeenten in Nederland. In de toekomst wil de gemeente graag versterkt doorgaan op de ingeslagen weg. Een uitgekende milieustrategie moet dat mogelijk maken.

Heerhugowaard zet de komende jaren in op een continu proces gericht op het formuleren van meetbare eindpunten (inhoud) samen met het verbeteren van integrale afwegingen (proces). Beide invalshoeken stellen verschillende eisen aan de gewenste opstelling van de gemeente. Enerzijds is zij de regisseur die haar eigen doelen nastreeft en de samenleving aanstuurt in de gewenste richting, waarbij zij soms ook ter verantwoording wordt geroepen. Anderzijds is de gemeente de coproducent die als partner in de samenleving staat. Als zodanig moet zij het goede voorbeeld geven, maar heeft zij vanwege de aangegane verplichtingen en de mogelijkheid om kaders te stellen ook een bijzondere verantwoordelijkheid.

Aan de te volgen milieustrategie liggen twee inhoudelijke ambities ten grondslag:

- Heerhugowaard CO₂-neutraal tussen 2025 en 2030;
- het toepassen van de 'cradle-to-cradle'-filosofie.

CO₂ neutrale gemeente

CO2-neutraal betekent concreet dat vanaf een zeker moment alleen nog energiebronnen zonder CO2-emissie zijn toegelaten. In het project CO2 Neutrale Steden (zie hoofdstuk Klimaat), met Heerhugowaard als een van de drie deelnemers, is dit als volgt gedefinieerd: 'CO2-neutraal is de situatie waarbij over een jaar gemeten het fossiel energiegebruik (en de daaraan gerelateerde CO2-emissies) binnen het grondgebied van een gemeente ten hoogste nul is: er wordt niet meer energie gebruikt dan er vanuit duurzame bronnen aan het systeem wordt toegeleverd. De CO2-emissie is daarbij een afgeleide van het energiegebruik.' De aarde functioneert van oorsprong als een gesloten kringloop. Met CO2-neutrale initiatieven wil Heerhugowaard de CO2-kringloop herstellen.

Sluitende kringlopen

De ambitie om toe te werken naar een CO2-neutrale gemeente sluit naadloos aan bij de filosofie van cradle-to-cradle (van wieg tot wieg), waarbij sluitende kringlopen het uitgangspunt zijn. Volledig hergebruik van grondstoffen is hierbij het uitgangspunt, zodat producten honderd procent recyclebaar zijn. Niet van wieg tot graf, maar van wieg tot wieg. Vanuit het principe 'afval = voedsel' proberen de bedenkers - William McDonough (architect) en Michael Braungart (chemicus) - een nieuwe productiemethode te ontwerpen, waarin het concept 'afval' wordt geëlimineerd. Cradle-to-cradle zoekt zoveel mogelijk aansluiting bij de ontwerpuitgangspunten van natuurlijke ecosystemen. Na gebruik produceert het eenmaal weggegooid product voedsel voor de directe omgeving of, via complete recycling, grondstoffen voor een nieuw industrieel proces. In plaats van een economie die langzaam haar eigen graf graaft (cradle-to-grave), vindt via deze benadering transformatie plaats naar een economie die kan blijven groeien, zichzelf regenereert en daardoor bijdraagt aan verdere groei van onze welvaart, de natuur en de biodiversiteit om ons heen (cradle-to-cradle)

Voor Heerhugowaard is de eerste ambitie het belangrijkste. Voor deze ambitie is op hoofdlijnen al een stappenplan uitgewerkt (zie hoofdstuk Klimaat) De te nemen stappen zijn verweven in dit plan. De tweede ambitie dient ter inspiratie bij de ontwikkeling en uitvoering van beleid voor de niet-energie gerelateerde milieuaspecten.

Proces

Qua proces moet de milieustrategie uitgevoerd worden in directe interactie met de maatschappij. Zo wordt het een strategie van alle partijen in Heerhugowaard en niet alleen van het gemeentebestuur. Om dit in goede banen te leiden, wil de gemeente:

- Kansen signaleren en benutten waarmee de gewenste veranderingen tijdig in gang gezet worden. Daarbij gaat het er om kansen in een behapbare en inpasbare vorm aan te reiken aan degenen die in een bepaald plan of project een milieuroel van betekenis spelen.
- Partijen met elkaar verbinden en krachten bundelen door actief op zoek te gaan naar (nieuwe) combinaties van enthousiaste partijen die op basis van hun kennis, ervaring en/of positie een rol kunnen spelen bij het bereiken van het gewenste milieuresultaat.
- Zich sterker binden aan haar milieudoelen door het maken van bindende afspraken, bijvoorbeeld via overeenkomsten met het bedrijfsleven, waarbij mogelijk een sanctie komt te staan op het niet nakomen van afspraken.
- Voorsprekers inzetten zodra er wezenlijke resultaten uit te dragen zijn: mensen die anderen mee kunnen krijgen, zowel binnen als buiten de eigen gemeentelijke organisatie.
- Successen op korte termijn boeken waardoor draagvlak wordt gecreëerd voor ingrepen op lange termijn. Door praktisch en kleinschalig maar met voldoende impact en geloofwaardigheid te beginnen, geeft de gemeente daarbij in ieder geval zelf het goede voorbeeld.

Randvoorwaarden

Kan deze milieustrategie zomaar worden uitgevoerd? Zeker niet. Vereisten hiervoor zijn bestuurskracht, de inzet van het gehele ambtelijk apparaat en samenwerking met allerhande partners. De gemeente Heerhugowaard zal in haar beleid en begroting dan ook meer ruimte bieden aan innovatie, gericht op het versterken van de uitvoering van haar milieubeleid. Het milieubeleidsplan legt hiervoor de basis.

[Duurzaam Bouwen](#)

Om een CO₂-neutrale gemeente te worden zet de gemeente stevig in op het gebied van duurzaam bouwen. Rekening houden met het energieaspect en materiaalgebruik in de bouw wordt steeds noodzakelijker, nu de eerste gevolgen van klimaatverandering merkbaar worden. Maar ook vanwege de stijgende energieprijzen en het steeds grotere aandeel van energiekosten in de totale woonlasten. Het accent ligt op het stimuleren van duurzame maatregelen en het creëren van gunstige onderhandelingsposities. Daarnaast wordt onderzocht welke juridische constructies mogelijk zijn om gemaakte afspraken te toetsen en te handhaven. De meeste milieuwinst valt te halen in de bestaande bouw, want die hoort bij de top vijf van grootste CO₂-producenten in Heerhugowaard. Om CO₂-neutraal te worden zal de bestaande bouw 50% energiezuiniger moeten worden. De invoering van het verplichte energielabel zal helpen om diverse partijen in beweging te krijgen. Ook komt er een subsidieregeling om particulieren in de bestaande bouw te bewegen tot maatregelen voor duurzaam bouwen. Bij nieuwbouw wordt ingezet op 30-40% energiezuiniger woningen en kantoren t.o.v. de landelijke norm. In de resterende energievraag zal worden voorzien met lokaal opgewekte duurzame energie.

In de onderbouwing en uitvoering van de ruimtelijke plannen wordt gebruik gemaakt van het Nationaal Pakket Duurzame Woningbouw. Dit pakket is een instrument om de effecten op gezondheid en milieu van het bouwproces te verminderen, maar ook andere instrumenten, zoals GPR – gebouw en Breeam worden toegepast om de duurzaamheidsdoelstellingen te halen. Momenteel geldt dit voor de woningbouw. De kwaliteit komt onder meer tot uitdrukking aan de hand van de toegepaste milieuvriendelijke materialen, de locatiekeuze, een zongerichte verkaveling, een gunstige energievoorziening, een gezond binnenmilieu en een goede waterhuishouding. Daardoor kunnen nadelige milieueffecten zoveel mogelijk worden beperkt en de leefbaarheid en duurzaamheid van de plannen worden verbeterd. De doelstellingen voor duurzaam bouwen zijn verder vertaald naar hanteerbare en controleerbare documenten. Dit zijn de zogeheten Duurzaam Bouwen (DuBo)-checklijsten. Deze checklijsten zijn bij de gemeente op te vragen en dienen samen met het voorlopig en het definitieve ontwerp van de woning bij de gemeente te worden ingeleverd.

Beleidsnota Wonen in Heerhugowaard 2007-2015

In de beleidsnota Wonen is het woonbeleid van de gemeente Heerhugowaard geformuleerd voor de periode van 2007 tot 2015. Het is een nadere invulling van de regionale kaders die zijn vastgelegd in de Regionale Woonvisie Noord-Kennemerland 2005-2015. De speerpunten van beleid hebben betrekking op:

- het terugdringen van de lange wachttijden van woningzoekenden op de sociale huurmarkt;
- het waar mogelijk benutten van binnenstedelijke herontwikkelingslocaties om de diversiteit in het woningaanbod te vergroten;
- het op peil houden van de kernvoorraad sociale huurwoningen en het realiseren van goedkope koopwoningen;
- het zoveel mogelijk verkopen van goedkope koopwoningen onder voorwaarden (maatschappelijk gebonden eigendom, bijvoorbeeld KoopGarant en Kanswoning);
- het hanteren van de WoonKwaliteitsWijzer door de Heerhugowaardse Woon Advies Commissie en Adviesgroep Ouderenhuisvesting Heerhugowaard (AOH) bij de beoordeling van plannen voor nieuwe woningen;
- de aandacht en acties gericht op het waarborgen van voldoende passende huisvesting en nieuwe woonvormen voor kwetsbare burgers;
- het zoveel mogelijk honoreren van de vraag naar kavels voor eigenbouw en het bieden van kennisondersteuning van eigenbouwers.

Woningbehoefteonderzoek 2005-2015

De eigen woningbehoefte is de komende jaren nog omvangrijk. Deze woningvraag wordt vooral veroorzaakt door starters (daling gemiddelde woningbezetting) en senioren die een beter passende woning zoeken. Verder ontstaat een toenemende behoefte door de in gang gezette deconcentratie vanuit de zorginstellingen en de wens de wachtlijsten in de bijzondere zorg terug te dringen. In het collegeprogramma is de basisbehoefte geraamd op tenminste 250 woningen per jaar exclusief de aanvullende woningvraag door de zorgsector (deconcentratie en terugdringen wachtlijsten)

RIGO Research en Advies BV heeft onderzoek verricht naar de woningbehoefte in Heerhugowaard (mei 2003). Dit onderzoek laat zien dat er tot 2030 minimaal 1.850 woningen gebouwd dienen te worden om de eigen woningbehoefte op te kunnen vangen. Uitgangspunten hierbij zijn een migratiesaldo in de regio van 0 en de bouw van voldoende woningen in de regio. De maximale woningbehoefte tot 2030 bedraagt 5.150 woningen. Mede op basis van de resultaten van het uitgevoerde woningbehoefteonderzoek kan worden geconcludeerd dat de komende jaren (vanaf 2007) een gemiddelde bouwproductie noodzakelijk is voor de eigen woningbehoefte van tenminste 310 woningen per jaar inclusief een 60-tal woningen ten behoeve van de deconcentratie. Het woningbehoefteonderzoek geeft een duidelijk signaal dat het verstandig is, gelet op de enorme demografische verschuiving, na de voltooiing van de VINEX-taak al voor te sorteren op de vergrijzinggolf van na 2015 alsmede de grote toename van het aantal een- en tweepersoonshuishoudens:

Tot 2007 zijn er in Heerhugowaard nog een aanzienlijk aantal woningen gebouwd, waardoor een instroom van huishoudens van overwegend 25 tot 45 jarigen was verzekerd. Dit is de belangrijkste doelgroep voor nieuwbouwwoningen op VINEX-locaties. Vanaf 2007 wordt met de nieuwbouw ingespeeld op de demografische ontwikkelingen in Heerhugowaard en de bijbehorende woningbehoefte. In de periode 2007 tot 2015 neemt vooral de leeftijdsgroep van 45 jaar en ouder nog in omvang toe. Dit houdt in dat de komende jaren een aanzienlijke kwaliteitsvraag kan worden verwacht van doorstromers. De vraag naar starterswoningen zal daarentegen nauwelijks toenemen, omdat het aantal starters na 2006 ongeveer gelijk blijft. Na 2015 neemt de vergrijzing, die al voor die tijd op gang is gekomen, aanzienlijk toe. De toename in het aantal huishoudens doet zich bijna alleen voor onder huishoudens van 65 jaar en ouder en dan ook nog voor een belangrijk deel onder de 75-plussers. In deze groep neemt de behoefte aan zorg en daarop aangepaste woningen toe. Ook is voor deze groep de bereikbaarheid van voorzieningen belangrijk.

Gelet op het bovenstaande is het verstandig te gaan bouwen voor de groep van 45 tot 65 jarigen, oftewel de ouderen van de toekomst. Deze groep neemt in deze periode nog in omvang toe en is meer geneigd tot verhuizen dan de ouderen van nu. Door tegemoet te komen aan hun vraag naar luxe eengezinswoningen en ervoor te zorgen dat deze woningen levensloopbestendig zijn, wordt een deel van de toekomstige vraag naar ouderenwoningen na 2006 al afgevangen. De woningen moeten de mogelijkheid bieden om op de begane grond een slaapkamer en badkamer te realiseren. Gelet op het voorgestane sociaalduurzame wijkenbeleid van de gemeente Heerhugowaard zal er sprake moeten zijn van een gevarieerd woningaanbod (diversiteit in woningtypologieën en bijbehorende "prijskaartjes") zodat eveneens een gevarieerde wijkpopulatie ontstaat. De gemeente streeft er naar in de periode vanaf 2007 maximaal in te zetten op capaciteitsuitbreiding binnen het bestaande stedelijke gebied. Echter, gelet op de mogelijke capaciteit van bestaande locaties, is een nieuwe woningbouwlocatie noodzakelijk.

WWZ beleid

In 2005 is door gemeenteraad het WWZ - programma: "Thuis zijn in de Waard" vastgesteld. Dit gemeentelijke programma voor Wonen, Welzijn, Zorg en Preventie speelt een belangrijke rol in de integratie tussen fysiek en sociaal binnen de gemeente. De doelstelling van het programma is gericht op het realiseren van een samenhangend en wijkgericht aanbod van wonen, welzijn en (preventieve) zorg voor kwetsbare burgers, waardoor levensloopbestendige en duurzame wijken kunnen ontstaan.

Masterplan Voorzieningen en Integraal Huisvestingsplan

Het Masterplan Voorzieningen (actualisatie 2003) geeft aan welke maatschappelijke voorzieningen nu en in de toekomst nodig zijn in Heerhugowaard. Het richt zich op de beleidsterreinen onderwijs, kinderopvang, welzijn, sport, cultuur en zorg. In het Integraal Huisvestingsplan (IHP) wordt vervolgens aangegeven welke vraagstukken er zijn bij het accommoderen van de voorzieningen voor onderwijs, welzijn en kinderopvang en welke oplossingen daarvoor mogelijk zijn. Belangrijk aandachtspunt bij Masterplan en IHP vormt het begrip 'dagindeling': het logisch ordenen van de voorzieningen ten opzichte van elkaar, zodanig dat de inwoners van Heerhugowaard werk en zorgtaken goed kunnen combineren. In dat kader zal de inrichting van de openbare ruimte de toegankelijkheid van de voorzieningen moeten waarborgen.

Kansrijk Jong

Hoofddoel van ons Integraal Jeugdbeleid is dat Heerhugowaard een kindvriendelijke gemeente wordt. Deze beleidsdoelstelling is uitgewerkt in het programma "Kansrijk Jong". "Kansrijk Jong" streeft ernaar dat jonge mensen en gezinnen graag in Heerhugowaard willen wonen en dat de elders afgestudeerde Heerhugowaarder naar Heerhugowaard wil terugkeren.

Een gemeente is kindvriendelijk als de jeugd alle kansen krijgt om actief onderdeel te zijn van de samenleving en deel kan nemen aan activiteiten op het gebied van educatie, sport, cultuur, ontmoeten en avontuurlijk spelen. Een belangrijk onderdeel daarin is, dat het voor iedereen mogelijk moet zijn om gebruik te maken van de openbare ruimte. Kinderen moeten veilig aan het verkeer kunnen deelnemen en de afstand tussen school en andere jeugdvoorzieningen veilig kunnen overbruggen.

Kenmerkende eigenschappen voor de aanpak naar een kindvriendelijke gemeente zijn:

- Holistisch: de stad in al zijn aspecten is erop gericht dat alle levensdomeinen kindvriendelijk worden;
- Integraal: het betrekken van andere beleidsterreinen, zoals onderwijs, mobiliteit, ruimtelijke planning, economie, huisvesting, hulpverlening, gezondheid, milieu, sport en ontspanning, bij het lokale jeugdbeleid;
- Intergenerationeel: kinderen en jongeren maatschappelijk niet isoleren, maar een vanzelfsprekend onderdeel van de hele gemeente laten zijn, waarbij jong en oud elkaar ontmoeten, samen leren, samen doen, samen werken en samenleven. Dit alles binnen de context van een veranderende samenleving, veranderende waarden en normen, ICT, internationalisering en duurzaamheid
- Participatie: kinderen en jongeren betrekken bij, maar gezien het intergenerationele aspect, ook alle andere inwoners en instellingen van Heerhugowaard, het bepalen en verwezenlijken van de doelstellingen. Hierbij wordt, met behulp van verschillende participatiemethoden, steeds gezocht naar bijdragen van bewoners, jeugd en externe instellingen.

Dat betekent dat we zorgen voor goed onderwijs en voorkomen van schooluitval, een breed aanbod van voorzieningen en activiteiten, een sluitend zorgsysteem voor kinderen en jongeren, voldoende betaalbare woningen en een veilige inrichting van de openbare buitenruimte.

Groenstructuurplan Heerhugowaard

Voor de groenstructuur van Heerhugowaard wordt een visie opgesteld die in concept gereed is. Deze visie wordt opgenomen in het bestuurlijk traject Structuurvisie 2010 – 2020. De groenstructuurvisie is een leidraad voor de sociale, ruimtelijke en stedenbouwkundige ontwikkeling van de gemeente waar groene ruimten in het geding zijn. De groenstructuur visie bestaat uit vijf deelvisies te weten:

1. de historische structuur
door de aanwezigheid van uniforme boomlinten op ontginningsassen en verbindingswegen wordt de historische structuur van de droogmakerij zichtbaar gemaakt;
2. Contrast

het contrast tussen polderlandschap en stedelijk gebied is zichtbaar doordat er zichtlijnen naar het polderlandschap zijn die een doorkijk bieden naar de open ruimte. Daarnaast hebben de belangrijkste entrees van de stad een verhoogde sierwaarde.

- 3 Natuurwaarde
de groeninrichting heeft een zo groot als mogelijke natuurwaarde door het zoveel als mogelijk toepassen van ecologisch groenbeheer en door het verbinden van gebieden met een hoge ecologische waarde of potentie.
- 4 Recreatiewaarde
de groengebieden met een recreatieve (neven)functie hebben recreatiewaarde doordat de groeninrichting is aangepast aan de recreatieve behoeften van de diverse gebruikers met de nadruk op bruikbaarheid, reinheid en veiligheid.
- 5 Duurzame inrichting in drie klassen
de groeninrichting heeft een zo groot als mogelijke mate van duurzaamheid, waarbij de gemeente is opgedeeld in drie zones die elk de mate waarmee dit wordt nagestreefd weerspiegelen.

Het groenstructuurplan bouwt voort op de groenstructuurvisie van 1999. De 8 speerpunten van het structuurplan uit 1999 zijn gebruikt voor de 5 visies die nu in de nieuwe Groenstructuurvisie zijn opgenomen. Deze visies dienen weer als uitgangspunt voor het Groenbeleidsplan 2010 – 2015 en het Groenbeheerplan 2010 – 2012.

Met betrekking tot het groen in de woonwijken wordt opgemerkt dat op sommige plaatsen de inrichting gedateerd en inmiddels wat versleten is, waardoor de karakteristiek van de woonwijk niet overal meer optimaal herkenbaar is. Daarbij zijn in veel wijken beplantingssoorten aangebracht die in het buitengebied beter tot hun recht komen en daardoor minder goed aansluiten bij het huidige stedelijke karakter van Heerhugowaard. Per wijk zal de groenkwaliteit moeten worden onderzocht en in overeenstemming worden gebracht met de ruimtelijke, stedenbouwkundige- en architectonische karakteristiek. Het groen in de wijken zal daarbij in structurerende zin ondergeschikt worden gemaakt aan de beplanting die de orthogonale structuur zal begeleiden.

Hoofdwegenstructuur Heerhugowaard Herzien

De visie die ten grondslag ligt aan het ontwerp van de hoofdwegenstructuur van Heerhugowaard bestaat uit vier componenten:

- Streven naar een rationeel verkeerssysteem;
- Heldere keuze waar wel autoverkeer en waar niet;
- Duurzaam veilig;
- Langzaam rijden gaat sneller.

Het is aantrekkelijk om het verkeer te bundelen op een beperkt aantal verkeersaders. Het doortrekken van de Oosttangent is nodig om sluipverkeer door verblijfsgebieden tegen te gaan, de Middenweg autoluw te kunnen maken en tenslotte om de stad 'af' te maken. Dit leidt tot het volgende casco van hoofdwegen:

- Gebiedsontsluitingsweg cat. I (Oosttangent en Westtangent);
- Gebiedsontsluitingsweg cat. II (Vondellaan/Beukenlaan, Zuidtangent en Smaragd)
- Erftoegangsweg cat. I (Middenweg)
- Erftoegangsweg cat. II (verblijfsgebieden)
- Voetgangersgebied/langzaam verkeersgebied (stadshart).

Voor het structuurbeeld betekent dit het afmaken van de stad; verkeer niet volgend, maar sturend benaderen, rood voor zwart, verstedelijking van een aantal verkeersaders, het combineren van het stadse en het dorpse waarden, het bieden van een menselijke woonomgeving en een aantal consequenties voor het openbaar vervoer.

Waterplan Heerhugowaard 2006 - 2015

De gemeenschappelijke visie van de gemeente Heerhugowaard en het Hoogheemraadschap staat beschreven in het 'Waterplan Heerhugowaard 2006 – 2015'. Door de integrale aanpak worden het water (kwalitatief en kwantitatief), wonen, werken, recreatie en de natuur in hun onderlinge relaties in het waterplan in beeld gebracht, met een bijbehorende aanpak en invulling in de vorm van streefbeelden.

Belangrijk in het streefbeeld voor het stedelijk gebied is de beleving van water. Niet alleen water als zichtbaar element, maar ook de beleving van water door erop of eraan te recreëren. Hiertoe worden mogelijkheden gecreëerd door het opheffen van barrières. De waterkwaliteit in dit streefbeeld voldoet aan de eisen voor een gezond watersysteem en zodoende aan de eisen die recreatie op en aan het water mogelijk maakt.

De Welstandsnota

Het toezicht

Het doel van het welstandstoezicht is om, in alle openheid, een bijdrage te leveren aan de schoonheid en de ruimtelijke kwaliteit van Heerhugowaard. Welstandstoezicht houdt Heerhugowaard mooi. Het welstandsbeleid geeft de gemeente de mogelijkheid om de cultuurhistorische, stedenbouwkundige en architectonische waarden, die in een bepaald gebied aanwezig zijn te benoemen en een rol te laten spelen bij de ontwikkeling en de beoordeling van bouwplannen. Door deze gebiedsgerichte aanpak wil de gemeente de kwaliteit van de bebouwing in Heerhugowaard bewaren en stimuleren. Met name voor de historische linten gaat het daarbij om het beschermen van de belangrijke karakteristieken en de zorg dat nieuwe ontwikkelingen daarop voortbouwen.

Gebiedsgerichte aanpak

Het gebiedsgerichte welstandsbeleid kan ook een opstapje zijn naar een intensiever ruimtelijk kwaliteitsbeleid, bijvoorbeeld door het opstellen van beeldkwaliteitplannen waarin naast de bebouwing ook het ontwerp en de inrichting van de openbare ruimte aandacht krijgen. Een goede zorg voor de openbare ruimte is de manier om als gemeente het gewenste ambitieniveau aan te geven. Een integraal ruimtelijk kwaliteitsbeleid per gebied is uiteindelijk de doelstelling. Door het opstellen van welstandsbeleid wil de gemeente een effectief, controleerbaar en klantgericht welstandstoezicht inrichten. Burgers, ondernemers en ontwerpers kunnen in de toekomst in een vroeg stadium worden geïnformeerd over de criteria die bij de welstandsbeoordeling een rol spelen. De uitwerking van de algemene beleidsuitgangspunten in gebiedsgerichte en objectgerichte welstandscriteria en de introductie van loketcriteria voor kleine bouwplannen maken het welstandstoezicht concreter en duidelijker. Bovendien wordt een jaarlijkse evaluatieronde in het beleid opgenomen, waarbij in de gemeenteraad kan worden besproken wat goed ging, wat fout ging en waarom het fout ging.

Monumenten en beeldbepalende panden

Het gemeentebestuur van Heerhugowaard heeft, in navolging van veel andere gemeenten in Nederland, besloten een gemeentelijke monumentenlijst op te stellen, zodat cultuurhistorisch waardevolle objecten voor de toekomst kunnen worden behouden. Om een goed beeld te krijgen van het cultuurhistorisch erfgoed heeft de werkgroep Monumenten een inventarisatie gemaakt van beeldbepalende panden en landschappelijke elementen in de gemeente. De resultaten van dit onderzoek zijn vastgelegd in Monumentaal Heerhugowaard. Uit deze inventarisatie van 122 objecten is een selectie gemaakt van 74 objecten, die nader is onderzocht en gefotografeerd. Naast het exterieur is ook het interieur beoordeeld en zijn de objecten beschreven. Uit deze selectie van 74 objecten zijn circa 50 objecten op de gemeentelijke monumentenlijst geplaatst. De gemeentelijke monumenten worden beschermd door de monumentenwet. De aanduiding beeldbepalend pand is niet meer dan een signaal voor de plantoetsers. Het bestemmingsplan kan niet meer dan een bescherming van het silhouet bieden. De eigenaar van het beeldbepalend pand zal door een goede voorlichting van de cultuurhistorische waarde van zijn pand moeten worden overtuigd.

Hoofdstuk 4. Milieu- en omgevingsaspecten

4.1. Inleiding

In dit hoofdstuk wordt aandacht besteed aan de milieu-aspecten die van belang zijn voor het gebied. Het bevat een inventarisatie van de verschillende milieu- en omgevingsaspecten, alsmede de resultaten van de verschillende onderzoeken. Daarbij komen onder andere de volgende aspecten aan de orde: geluid, milieuzoneringen, water (waterparagraaf), luchtkwaliteit, bodem, cultuurhistorie en archeologie, ecologie, duurzaamheid en energie, externe veiligheid en andere belemmeringen.

4.2. Geluidhinderaspecten

De gemeente is in 2008 begonnen met het opstellen van een Geluidkaart waarop weg-, rail- en industrielawaai en de aantallen woningen met een bepaalde geluidbelasting zijn aangegeven. Deze kaart moet uiterlijk 2012 gereed zijn. Volgens de nieuwe Wet geluidhinder moet worden voorkomen dat bij reconstructie van wegen de geluidhinder toeneemt. Heerhugowaard treft in bestaande situaties soms maatregelen om de geluidhinder te verminderen, zoals het aanleggen van stillere wegdekken bij grootonderhoud. In een protocol of een beleidstuk wordt vastgelegd wanneer een locatie hiervoor in aanmerking komt. De geluidsaneringsoperatie voor woningen is vrijwel afgerond. De zogenaamde A – woningen komen in het plangebied niet voor.

Dit bestemmingsplan is een overwegend consoliderend plan. Ten opzichte van het voorgaande regime worden geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk gemaakt. In verband met het invloedsgebied (verkeerslawaaï) van de nieuwe kruising (ovatonde) Westtangent/Westerweg is de uit te werken woonbestemming voor het onbebouwde perceel in de westelijke punt aan de Monniksrob vervallen. Hiervoor in de plaats is een groenbestemming opgenomen.

De huidige bouw- en bestemmingsplangrenzen worden gehandhaafd. Voor de bestaande situatie, kan een akoestisch onderzoek achterwege blijven.

Voor andere nieuwe ontwikkelingen binnen het plangebied worden aparte bestemmingsplannen opgesteld. Bij deze bestemmingsplannen wordt een akoestisch onderzoek bijgevoegd.

4.3. Milieuzoneringen

Milieuzoneringen komen in dit bestemmingsplan niet voor.

4.4. Waterparagraaf

Waterhuishouding

Dit gebied kenmerkt zich door veel oppervlaktewater. De waterlopen zijn breed, robuust en deels van natuurvriendelijke oevers voorzien. Er zijn geen hydraulische knelpunten en er is voldoende afvoer-, aanvoer- en bergingcapaciteit aanwezig. Waar mogelijk worden de harde oevers tot natuurvriendelijke oevers omgevormd. Op den duur leidt dit tot een verbetering van waterkwaliteit en de ontwikkeling van een goede ecologische kwaliteit.

Riolering

In dit deel van het stedelijk gebied zijn de gescheiden rioolstelsels aangelegd die zorgen dat schoon hemelwater afstromend van verhard oppervlak op het oppervlaktewater wordt gelost en het vuilwater naar de rioolwaterzuiveringsinstallatie wordt afgevoerd. De rioolstelsels functioneren goed. Bij een maatgevende bui doet zich een “water op straat”-situatie niet voor.

Grondwater

De wijk Butterhuizen is voorzien van een drainagestelsel. De ontwateringdiepte is voldoende en de grondwateroverlast doet zich niet voor.

In de Edelstenenwijk is geen drainage aanwezig. De grondwateroverlast doet zich wel voor maar is niet structureel en de omvang hiervan blijft tot enkele kleinere gebieden beperkt. Bij de realisatie van wijkvernieuwingsprojecten worden de maatregelen getroffen om dit probleem het hoofd te bieden. Op een achttal locaties binnen dit gebied worden de grondwaterstanden continu bemeten.

Watertoets

Op bestemmingsplannen is de watertoets van toepassing. Het bestemmingsplan Heerhugowaard Zuid-West maakt geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk. Voor inbreidplannen in het gebied zal een apart bestemmingsplan worden gemaakt. In het kader van die plannen zal worden bezien of uitbreiding van het waterbergend oppervlak nodig is.

4.5. Luchtkwaliteit

Van de lucht kun je niet leven, maar zonder schone lucht evenmin. Om dit laatste te bewerkstelligen moet bij ruimtelijke plannen, verkeersplannen en milieuvergunningen het aspect luchtkwaliteit volwaardig in de beoordeling en besluitvorming worden meegenomen. Op 15 november 2007 is daarom de ‘Wet luchtkwaliteit’ in werking getreden. Met de nieuwe ‘Wet luchtkwaliteit’, bijbehorende bepalingen en hulpmiddelen, wil de overheid zowel de verbetering van de luchtkwaliteit bewerkstelligen als ook de gewenste ontwikkelingen in ruimtelijke ordening doorgang laten vinden. De wet kent op het gebied van de luchtkwaliteit eisen, welke zijn opgenomen in Hoofdstuk 5 titel 2 van de ‘Wet milieubeheer’. Deze luchtkwaliteitseisen hebben betrekking op plaatsen waar naar redelijke verwachting mensen blootgesteld staan aan luchtverontreiniging. De luchtkwaliteitseisen zijn vastgelegd in normen in de vorm van grenswaarden, plandrempels en alarmdrempels.

Naar aanleiding van onderzoek naar de luchtkwaliteit in het jaar 2006 is gebleken dat Heerhugowaard voldoet aan de luchtkwaliteitsnormen voor stikstofdioxide (NO₂), fijn stof (PM₁₀), benzeen (C₆H₆) en koolmonoxide (CO). De gemeente Heerhugowaard voldoet ook zonder aanvullend lokaal beleid in de toekomst aan de luchtkwaliteitsnormen 2010, zoals vastgelegd in de Wet luchtkwaliteit.

Hoofddoel is de bescherming van de volksgezondheid. Op basis hiervan is er door de gemeente Heerhugowaard op 24 juni 2008 een gemeentelijk luchtkwaliteitplan vastgesteld met als doel om ook in de toekomst te voldoen aan de luchtkwaliteitsnormen, de luchtkwaliteit in gebieden waar mensen langdurig verblijven te verbeteren en aandacht te vragen voor met name gebieden waar veel personen uit gevoelige groepen (zoals kinderen) verblijven.

Ook het gebied, waarop dit bestemmingsplan betrekking heeft, is in het gemeentelijk luchtkwaliteitplan getoetst aan de wettelijke luchtkwaliteitsnormen. Daaruit is gebleken dat de wettelijke luchtkwaliteitsnormen in dit gebied voor de komende jaren niet zullen worden overschreden.

4.6. Bodemparagraaf

Op 1 januari 2006 is de wijziging van de Wet bodembescherming in werking getreden. In de gewijzigde Wbb is een nieuwe formulering opgenomen van de saneringsdoelstelling (‘functiegericht

saneren') en het saneringscriterium ('wanneer met spoed saneren'). Het bevat een saneringsplicht voor bedrijven en een basis voor een subsidieregeling. Er zijn diverse procedurele aanpassingen doorgevoerd waarvan een aantal leiden tot vereenvoudiging en andere bijdragen aan versterking van de handhaving. De wet bevat een basis voor algemene regels voor eenvoudige saneringen.

Binnen dit plangebied zijn er geen locaties waarbij een ernstig urgente bodemverontreiniging aanwezig is.

4.7. Natuurwaarden

Vogel- en Habitatrichtlijnen

De Vogelrichtlijn- en Habitatrichtlijngebieden worden in Nederland gecombineerd als Natura 2000-gebieden aangewezen. De aanwijzing van Natura 2000-gebieden is in 2007 begonnen en in 2008 afgerond. De aanwijzing legt de precieze begrenzing van een gebied, voor welke soorten en/of habitattypen het is aangewezen en welke doelstellingen er voor deze soorten en/of habitattypen gelden, vast. Selectie en begrenzing van de gebieden en de doelstellingen gebeurt op basis van ecologische argumenten. Sociale en economische factoren mogen bij de selectie en begrenzing van deze gebieden geen rol spelen. Voor alle gebieden worden ook beheerplannen opgesteld. Deze beheerplannen maken duidelijk welke activiteiten wel en niet mogelijk zijn in en rond die gebieden. Ook staat in de beheerplannen hoe de doelen worden gehaald.

Nederland heeft tot nu toe 162 Natura 2000-gebieden. Op de Noordzee worden ook nog gebieden aangewezen.

Binnen de grenzen van dit bestemmingsplan liggen geen als Natura 2000-gebieden aangewezen gebieden, noch grenst het bestemmingsplan aan zulke gebieden.

Het dichtst bijgelegen Natura 2000 gebied zijn de kustduinen. Hier bestaat geen ecologisch relatie mee.

Ecologische hoofdstructuur

De ecologische hoofdstructuur is een samenhangend netwerk van bestaande en nog te ontwikkelen belangrijke natuurgebieden in Nederland. Het vormt de basis voor het Nederlandse natuurbeleid en heeft als doel de natuurwaarden in Nederland te stabiliseren. De ecologische hoofdstructuur is opgebouwd uit kerngebieden, natuurontwikkelingsgebieden en verbindingszones.

Kerngebieden zijn natuurterreinen, landgoederen, bossen, grote wateren en waardevolle agrarische cultuurlandschappen die minimaal 250 hectare groot zijn. Natuurontwikkelingsgebieden zijn gebieden met goede mogelijkheden voor het ontwikkelen van natuurwaarden, van nationale en/of internationale betekenis. Verbindingszones zijn gebieden die kern- en natuurontwikkelingsgebieden als het ware aan elkaar knopen. Het doel is ook om deze structuur te laten aansluiten op ecologische verbindingszones in het buitenland.

In Heerhugowaard is de gehele ringvaart rond Heerhugowaard aangewezen als verbindingszone. Binnen dit plangebied zijn geen ecologische verbindingszones aangewezen.

Flora en Fauna

Naar natuur in de stad is in Heerhugowaard geen onderzoek gedaan. Voor incidentele bouwplannen wordt, indien nodig, een natuurtoets opgesteld. Het bestemmingsplan Heerhugowaard Zuid-West maakt geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk. Onderzoek in het kader van dit bestemmingsplan kan dan ook achterwege blijven.

4.8. Cultuurhistorie en archeologie

Archeologie algemeen

Het Europees verdrag inzake de bescherming van het archeologisch erfgoed (het verdrag van Valletta) is ingevoerd middels een wijziging van de Monumentenwet (Wet op de archeologische monumentenzorg, WAMZ) die op 1 september 2007 in werking is getreden. Het Verdrag heeft tot doel om archeologie te laten fungeren als inspiratiebron en toevoeging van kwaliteit aan de ruimtelijke ontwikkeling van stad en land, ook wel culturele planologie genoemd. Hiermee wordt tot uitdrukking gebracht dat het archeologisch onderzoek en de juridisch – planologische vertaling daarvan een volwaardige plaats heeft gekregen in het planologisch afwegingsproces. De WAMZ gaat uit van: het zoveel mogelijk bewaren van archeologische waarden in de bodem, het bevorderen van een in een zo vroeg mogelijk stadium van ruimtelijke ordening rekening houden met archeologische waarden en het principe “de verstoorder betaald” voor het archeologisch onderzoek en de eventuele opgraving.

De WAMZ kent drie verschillende regimes:

- voor m.e.r. plichtige projecten;
- voor het bouwen en uitvoering van werken in het kader van bestemmingsplannen en projectbesluiten;
- voor ontgrondingen.

De regeling voor m.e.r. plichtige projecten is voor dit bestemmingsplan niet van toepassing.

Regime voor bouwen en ontgrondingen

Artikel 38a van de Monumentenwet verplicht de gemeenteraad om bij vaststelling van nieuwe bestemmingsplannen rekening te houden met in de grond aanwezige dan wel te verwachten monumenten. Dat betekent dat er een archeologisch onderzoek moet plaats vinden. De conclusie van het onderzoek kan zijn dat de bestemming zich verdraagt met de archeologische waarden, maar dat zal zelden het geval zijn. Gebieden met archeologische verwachtingswaarden zullen in veel gevallen dan ook de dubbelbestemming “Waarde –Archeologie” krijgen. Er worden vijf categorieën archeologische verwachtingswaarden onderscheiden. Categorie 1 geeft de hoogste verwachtingswaarde en categorie 5 de laagste verwachtingswaarde.

In de voorschriften worden naast de categorie van het gebied, de relevante begrippen gedefinieerd en de archeologiegebieden als dubbelbestemming met voorrangsbepaling aangegeven. Voor gebieden met deze bestemming geldt met betrekking tot het bouwen, dat herbouw bij recht is toegestaan, mits de bestaande fundering niet wordt gewijzigd. Voor de overige bouwwerken die op grond van de andere bestemming in principe zijn toegestaan en waarvoor een reguliere bouwvergunning is vereist, geldt een bouwverbod waarvan met een omgevingsvergunning kan worden afgeweken. De omgevingsvergunning wordt verleend als:

- er geen archeologische waarden in het geding zijn;
- de archeologische waarden in voldoende mate worden veiliggesteld;
- de archeologische waarden door de bouwactiviteiten niet worden geschaad of mogelijke schade voorkomen kan worden door het verbinden van regels aan de omgevingsvergunning;

Die regels zijn:

- het treffen maatregelen, waardoor archeologische waarden in de bodem behouden kunnen blijven;
- het doen van opgravingen;
- de begeleiding van de bouwwerkzaamheden door een archeologisch deskundige.

Deze omgevingsvergunning is niet nodig voor vergunningvrije bouwwerken. Voor ontgrondingen is omgevingsvergunning voor werken geen bouwwerk zijnde en/of werkzaamheden vereist. Deze omgevingsvergunning wordt onder dezelfde voorwaarden verleend als beschreven bij de omgevingsvergunning voor bouwen. De aanvraag van een omgevingsvergunning gaat vergezeld van

een rapport, waaruit blijkt dat de archeologische waarde van het terrein dat blijktens de aanvraag wordt verstoord in voldoende mate is vastgesteld.

Artikel 41a van de Monumentenwet bepaalt dat voornoemde regeling niet van toepassing is op projecten kleiner dan 100 m². De gemeenteraad kan hiervan afwijken en een andere oppervlakte vaststellen.

Archeologische waarden in het plangebied

Het gemeentebestuur heeft een globale inventarisatie van archeologische waarden voor de hele gemeente laten uitvoeren als bedoeld in artikel 38a van de Monumentenwet. De resultaten van het onderzoek zijn weergegeven op de "Beleidskaart Archeologie", die als onderlegger dient voor bestemmingsplannen.

De archeologische verwachtingswaarde voor de Middenweg is op perceelsniveau beoordeeld, waardoor er voor een strook met een breedte van 150 meter, m.u.v. de percelen Middenweg 21 (nr.23), Middenweg 23 (nr.22), Middenweg 29 (nr.21) en het perceel ter plaatse van de supermarkt met appartementen op de hoek Middenweg/Reuzenpandasingel, nu een milder regime (archeologiewaarde categorie 3) geldt. Alleen bij plannen groter dan 500 m² en een ontgraving dieper dan 40 cm is een archeologisch onderzoek vereist. Voor de hiervoor genoemde percelen geldt een zwaarder regime (categorie 2) en moet bij plannen groter dan 50 m² en een ontgraving dieper dan 40 cm een inventariserend veldonderzoek worden uitgevoerd, om inzicht te krijgen in de aanwezigheid van resten van oude bewoning.

Voor het overige plangebied geldt volgens de archeologie nota een verwachtingswaarde categorie 5 (archeologisch onderzoek vereist bij plannen groter dan 10.000 m² en een diepte groter dan 0,40 meter) Het bestemmingsplan Heerhugowaard Zuid-West is echter een conserverend plan dat zulke grote ontwikkelingen niet mogelijk maakt. Gelet hierop is de dubbelbestemming Waarde - Archeologie 5 niet opgenomen. Voor binnenstedelijke herontwikkelingen wordt een herziening van het bestemmingsplan opgesteld. Als deze binnenstedelijke herontwikkeling groter is dan 10.000 m² zal in het kader van de herziening van het bestemmingsplan, conform de archeologienota, een archeologisch onderzoek worden uitgevoerd.

Cultuurhistorie

Het gebied waarop het Bestemmingsplan Heerhugowaard Zuid-West betrekking heeft is getoetst aan de cultuurhistorische waardenkaart van de provincie Noord-Holland. In het gebied ligt één rijksmonument; Middenweg 23. Verder komen er geen bouwkundige punten, lijnen of vlakken van enige waarde voor. De Middenweg, Van Veenweg en Rustenburgerweg worden aangemerkt als historische geografische lijnen van hoge waarde. De motivering voor het toekennen van die hoge waarde luidt: "Kenmerkend voor de landschapsgenese van West-Friesland zijn de vele landaanwinningen. Deze polders zijn zeer rationeel ingericht. De wegen vormen hierin een zeer herkenbaar element. De waarde van de rechte polderwegen ligt met name in de hoge ruimtelijke en genetische samenhang tussen verkaveling, wegen, wonen langs wegen en het rationele afwateringspatroon". Door de expansie van Heerhugowaard is de hoge ruimtelijke en genetische samenhang tussen verkaveling, wegen, wonen langs wegen en het rationele afwateringspatroon met name in de bebouwde kom grotendeels verloren gegaan. Voor de Middenweg is een visie opgesteld om de Middenweg haar verloren positie op sociaal-, economisch- en cultureel gebied terug te geven.

In het plangebied liggen geen gemeentelijke monumenten en panden die door de gemeente worden aangemerkt als beeldbepalend.

4.9. Landschap en ecologie

De identiteit van Heerhugowaard wordt sterk bepaald door haar ontstaan als droogmakerij. De rationeel opgezette structuur en verkaveling van het polderland en de daarin geprojecteerde waterlopen en wegen heeft de basis gevormd voor de ontwikkeling van de eerste woonbebouwing in lange lintstructuren en vervolgens voor de verdere ontwikkelingen van Heerhugowaard tot de kern die het nu is. In de huidige kern is die rationele basis nog steeds merkbaar, waarbij een aantal ruimtelijke elementen en aspecten opvallen. Vrijwel overal in de kern is de ruimte en de enigszins landelijke openheid voelbaar en heeft de rationele opzet van de droogmakerij geleid tot een orthogonale structuur van wegen en wijken. Binnen deze structuur is aan de belangrijkste ontsluitingsroute het centrumgebied van de kern ontstaan. De uitstraling en de aanhechting hiervan op de omgeving zorgen voor herkenbare plekken en ruimtes. In de structuur is een klein aantal historische routes herkenbaar, waarvan de Middenweg de opvallendste is en een centrale rol speelt. Door de verschillen in bouwperiode en de daarmee gepaard gaande karakteristieken zijn de diverse wijken herkenbaar.

Van een bewust gecreëerde ecologische structuur is nog geen sprake. Wel zijn er enkele lijnen aanwezig die in potentie kunnen worden ontwikkeld tot ecologische verbindingzone. De ringvaart maakt deel van de provinciale ecologische hoofdstructuur. De Oostertocht kan ontwikkeld worden als centrale as voor de interne ecologische structuur. Daartoe is de aanleg van ecologische oevers en de verbetering van zichtbaarheid en toegankelijkheid van belang. De groene zone tussen de woonwijken Edelstenenwijk en Butterhuizen en Rivierenwijk en Zuidwijk Huygenhoek kan dienen als dwarsverbinding door het kerngebied van Heerhugowaard. Hiervoor is een passende inrichting en verbinding met het buitengebied nodig. Een tweede dwarsverbinding is langs de Beukenlaan en de Vondellaan gedacht. Binnen het plangebied worden/zijn diverse waterpartijen van ecologische oevers voorzien.

4.10. Duurzaamheid en energie

Zie hoofdstuk 5.4 “Duurzaamheidsparagraaf”.

4.11. Veiligheid

Brandveiligheid

De huidige bebouwing van het plangebied zal door de samenvoeging en herziening niet wijzigen.

Bereikbaarheid

De bereikbaarheid van het plangebied voldoet aan de voorwaarde van “Handleiding bluswatervoorziening en bereikbaarheid”uitgave NVBR september 2003.

Bluswatervoorzieningen

De bluswatervoorziening van het plangebied voldoet aan de voorwaarde van “Handleiding bluswatervoorziening en bereikbaarheid”uitgave NVBR september 2003.

Opkomsttijden brandweer

De opkomsttijden volgens het Besluit veiligheidsregio's is 8 minuten. De werkelijke opkomsttijd ligt tussen 10 en 12 minuten. De vertraagde opkomsttijd wordt gecompenseerd door het Rookmelderproject.

4.12. Externe veiligheid

Externe veiligheid gaat over de opslag, transport en/of bewerking van gevaarlijke stoffen. Het beleid van de externe veiligheid is gelegitimeerd door de doelstelling dat de risico's van bedrijfsmatige activiteiten met gevaarlijke stoffen beheerst worden en in wisselwerking hiermee andere ruimtelijke activiteiten in de nabijheid hiervan.

Besluit externe veiligheid inrichtingen

Met de inwerkingtreding van het 'Besluit externe veiligheid inrichtingen' is een aanzet gegeven tot het opstellen van normen voor externe veiligheid. Het besluit is gepubliceerd in het Staatsblad van 10 juni 2004 en in werking getreden op 27 oktober 2007.

Het besluit kent twee belangrijke begrippen waaraan moet worden getoetst namelijk het plaatsgebonden risico en het groepsrisico.

Het plaatsgebonden risico

Onder plaatsgebonden risico wordt verstaan: risico op een plaats buiten een inrichting, uitgedrukt als de kans per jaar dat een persoon, die onafgebroken op die plaats zou verblijven, overlijdt als rechtstreeks gevolg van een ongewoon voorval binnen die inrichting waarbij een gevaarlijke stof is betrokken.

Het plaatsgebonden risico wordt beheerst door de inherente veiligheid (veiligheidsmaatregelen die aan risicobronnen zijn opgelegd zonder tussenkomst van externe veiligheid) waarmee risicobronnen zijn omgeven. De kans op een ongeval is daardoor zowel volgens de risicoanalyseberekeningen als blijktens de statistiek buitengewoon klein. Het plaatsgebonden risico is daarom een norm waaraan moet worden voldaan.

Het groepsrisico

Onder groepsrisico wordt verstaan: cumulatieve kansen per jaar dat ten minste 10, 100 of 1000 personen overlijden als rechtstreeks gevolg van hun aanwezigheid in het invloedsgebied van een inrichting en een ongewoon voorval binnen die inrichting waarbij een gevaarlijke stof is betrokken.

De mogelijkheid van een ramp is een beleidsrelevante afweging voor de inrichting van de ruimte. Omdat de kans op een ongeval buitengewoon klein is, is de zeer kleine kans op een ramp daarmee per definitie een gegeven. Het groepsrisico is om die reden een oriëntatiewaarde, ten aanzien waarvan een afweging moet worden gemaakt.

Oriëntatiewaarde is: de waarde waarmee het groepsrisico wordt vergeleken. Grafisch wordt dit weergegeven als een lijn in een grafiek. Karakteristieke kansen van de oriëntatiewaarde zijn:

- een kans van 1 op 10.000 per jaar (10⁻⁵) op 10 of meer doden;
- een kans van 1 op een miljoen per jaar (10⁻⁷) op 100 doden of meer doden;
- een kans van 1 op 100 miljoen per jaar (10⁻⁹) op 1000 of meer doden.

Het groepsrisico is de risicomaat die bij de bestuurlijke afweging een rol speelt om te verantwoorden welk ramprisco samenhangt met het ruimtelijke ordening- of het milieuvergunningbesluit. Dit komt neer op het aangeven in welke mate de kans op sociale ontwrichting voor de (lokale) samenleving, gegeven de lokale maatschappelijke baten en kosten, te tolereren is. Bij het groepsrisico gaat het niet om de bescherming van de individuele burger, maar om het tolereren van een ramprisco op grond van afwegingen over het belang van ruimtelijke activiteiten naast andere afwegingen.

De verantwoordingsplicht (algemeen)

De kans dat in één keer een groep burgers van een bepaalde omvang komt te overlijden (groepsrisico of misschien duidelijker het ramprisco) moet worden verantwoord. Het verantwoorden houdt in dat het afwegingsproces voor de burgers en belanghebbende navolgbaar is. Dit afwegingsproces draagt het besluit om de risicosituatie, waarbij een zeer kleine kans bestaat dat een ramp zou kunnen plaatsvinden, te aanvaarden. In de artikelen 12 en 13 van het Bevi is de verantwoordingsplicht voor het bevoegd gezag ten aanzien van de acceptatie van het groepsrisico wettelijk geregeld. Artikel 12 regelt de verantwoordingsplicht bij milieuvergunningen en artikel 13 bij de vaststelling van besluiten in

het kader van de Wet ruimtelijke ordening. In artikel 13 lid 1 onder a tot en met i staat aangegeven welke onderwerpen **in elk geval** in de verantwoordingsplicht aan de orde moeten komen. "In elk geval" is limitatieve opsomming en betekent dat er ook nog andere onderwerpen aan de verantwoordingsplicht kunnen worden toegevoegd. De informatie die volgens het Bevi in elk geval bij de verantwoordingsplicht moet worden betrokken is:

- a het aantal personen in het invloedsgebied;
- b het groepsrisico;
- c de mogelijkheden tot risicovermindering door degene die de inrichting drijft;
- d maatregelen ter beperking van het groepsrisico die in het besluit zijn opgenomen;
- e voorschriften ter beperking van het groepsrisico te verbinden aan de inrichting;
- f voor en nadelen van andere ruimtelijke ontwikkelingen met een lager groepsrisico;
- g de mogelijkheden om het groepsrisico te beperken in nabije toekomst;
- h. mogelijkheden op de voorbereiding van rampenbestrijding;
- i. mogelijkheden tot zelfredzaamheid;

De beleidsvisie "Externe Veiligheid"

In juni 2010 heeft de gemeenteraad de "Beleidsvisie externe veiligheid in Heerhugowaard vastgesteld. De beleidsvisie "Externe Veiligheid" geeft aan dat het beleid zich richt op beperkt houden van de toename van het groepsrisico dat ontstaat door ruimtelijke besluiten of Milieuvergunningen. De beleidsvisie onderscheidt drie soorten te doorlopen verantwoordingsprocessen. Welk proces voor de verantwoording wordt doorlopen hangt af van de hoogte van het groepsrisico in relatie tot de oriëntatiewaarde.

Binnen het plangebied bevinden zich geen Bevi-inrichtingen.

Transport van gevaarlijke stoffen

Het plangebied ligt buiten het invloedsgebied van hogedruk aardgasbuisleidingen.

Op ongeveer 320 meter van het plangebied is de spoorlijn Alkmaar-Heerhugowaard gelegen. Volgens het basisnet spoor en gegevens van Prorail vindt over deze spoorlijn geen vervoer van gevaarlijke stoffen plaats.

Op circa 250 meter van het plangebied is de provinciale weg N242 (Westerweg) gelegen. Over deze weg vindt transport plaats van gevaarlijke stoffen. De N242 is opgenomen in de risicoatlas uit 2002 (geteld zijn LF1, LF2 en GF3-transporten).

Maatgevend voor de risico's is het transport van GF3 (brandbare gassen, zoals LPG en propaan) in tankwagens. Op basis van de telling uit 2001 is voor dit wegvak een jaarintensiteit van 596 GF3-transporten bepaald. Een plaatsgebonden risicocontour (PR=10⁶) is bij dit wegtracé niet aanwezig met dit aantal GF3-transporten. De normen voor het plaatsgebonden risico vormen geen belemmering voor het bestemmingsplan.

Het invloedsgebied (1% letaliteit) voor wegen met GF3-transporten heeft een omvang van circa 355 meter gerekend vanaf het hart van de weg. Het plangebied is hierdoor voor een klein deel gelegen binnen het invloedsgebied van de N242.

In de concept Handleiding Risicoanalyse Transport (Rijkswaterstaat/Ministerie van I&M, d.d. 1 november 2011) zijn vuistregels opgenomen waarmee kan worden bepaald of het groepsrisico lager is dan 0,1 maal de oriëntatiewaarde. Deze tabellen lopen door tot 200 meter afstand van de weg. Het plangebied is verder gelegen (op 250 meter afstand). Op basis van deze tabellen kan worden afgeleid dat het plangebied niet significant bijdraagt aan de hoogte van het groepsrisico. De drempelwaarde voor 0,1 maal de oriëntatiewaarde wordt pas bereikt bij een personendichtheid van meer dan 500 personen/hectare in het plangebied. Een dergelijke hoge personendichtheid is niet in het plangebied aanwezig. Verder is er sprake van een conserverend plan waardoor de personendichtheid niet significant kan toenemen binnen het invloedsgebied.

Conform de Circulaire risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen moet het groepsrisico worden verantwoord als er sprake is van:

- een overschrijding van de oriëntatiewaarde van het groepsrisico, of;
- een toename van het groepsrisico.

Gezien de bovenstaande toets aan de vuistregels voor het groepsrisico kan worden gesteld

dat het groepsrisico ruim onder de oriëntatiewaarde van het groepsrisico blijft. Verder betreft het hier het opnieuw vastleggen van bestaande bestemmingen (conserverend plan). Het ruimtelijk besluit leidt hierdoor niet tot een significante toename van de personendichtheid langs de N242. Hierdoor is een verantwoording van het groepsrisico niet noodzakelijk. Geconcludeerd kan worden dat op grond van de Circulaire en de concept Handleiding Risicoanalyse Transport een verantwoording van het groepsrisico langs de N242 achterwege kan blijven. Een advies door de VRNHN ten aanzien van de voorbereiding op grootschalige rampen/incidenten en de bestrijding daarvan is daarom niet vereist.

4.13. Kabels, leidingen, straalpaden en andere belemmeringen

Planologische relevante buisleidingen dienen in het bestemmingsplan te worden bestemd. Planologisch relevante leidingen zijn leidingenstroken, (buis)leidingen en hoogspanningsleidingen (of verbindingen) met bijbehorende veiligheidsgebieden en toetsingsafstanden, en overige leidingen met zones waarbinnen anderszins planologische beperkingen gelden.

De veiligheidsgebieden, toetsingsafstanden en planologische beperkingen dienen op basis van rijks- en provinciaal beleid in bestemmingsplannen te worden geregeld. Voorts moeten optisch vrije paden ten behoeve van telecommunicatieverbindingen (straalpaden) in het bestemmingsplan worden gewaarborgd. De dubbelbestemming 'Leiding' wordt in het bestemmingsplan gecombineerd met de bestemming van de gronden waarin de leiding is gelegen en beperkt de rechten en het gebruik van die gronden.

Niet-planologisch relevante leidingen behoeven geen bescherming/regeling in het bestemmingsplan. Deze leidingen (riool(pers)leidingen, leidingen nutsvoorzieningen, drainageleidingen) vervullen uitsluitend een functie voor de aanwezige functies in het gebied (kavelaansluitingen) en kunnen ook zonder planologische regeling worden aangelegd. Deze leidingen zijn veelal aangelegd langs en/of in combinatie met aanwezige infrastructuur. Bij de technische uitwerking van het plan wordt de veiligheid van deze kabels en leidingen gewaarborgd via het KLIC-systeem.

In het onderhavige bestemmingsplan komt geen dubbelbestemming 'leiding' voor.

Hoofdstuk 5. Planbeschrijving

5.1. Inleiding

Het gebied dat het bestemmingsplan Heerhugowaard Zuid-West beslaat is gerealiseerd tussen het begin van de jaren '70 en halverwege de jaren '90 van de vorige eeuw. De belangrijkste functie binnen het gebied waarop het bestemmingsplan betrekking heeft is wonen. Deze functie wordt met het planconcept onder punt 2 "Beheer" van dit hoofdstuk beschreven.

De feitelijke ouderdom van de wijken valt mee. Er is één locatie (Middenweg 27) die naar verwachting binnen de planperiode zal worden herontwikkeld. Deze locatie wordt beschreven onder punt 3 van dit hoofdstuk. Onder punt 4 komen de duurzaamheidsaspecten aan bod.

5.2. Beheer

De nadruk van dit bestemmingsplan ligt op het beheer en dat komt tot uiting door een gedetailleerde bestemmingsregeling voor de private bestemmingen. Een gedetailleerd plan biedt directe rechtszekerheid aan de belanghebbenden en is een duidelijk toetsingskader voor het beoordelen van (bouw) aanvragen. De private bestemmingen zijn gedetailleerd in de regels en in de verbeelding opgenomen. Ook de aan te houden bouwhoogten zijn in de verbeelding van het bestemmingsplan vastgelegd.

De regels voor de openbare ruimte zijn daarentegen globaal. Ze staan binnen de bestemming een groot aantal functies toe, waardoor het mogelijk is om bij herinrichting van de wijk maatwerk te leveren en in te spelen op de wensen van de wijkbewoners.

Carports in de voortuin

In de Edelstenwijk is op een aantal percelen in het verleden, toen dit nog vergunningvrij kon, een carport gerealiseerd aan de voorzijde van de woning (in de tuinbestemming). In de jaren negentig van de vorige eeuw liet de Woningwet/Bouwbesluit toe dat vergunningvrij een carport kon worden gebouwd in de voortuin. Onder de huidige Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) en het Besluit omgevingsrecht is dit niet meer toegestaan.

Daarbij zijn twee typen te onderscheiden: een carport in het verlengde van de bestaande berging/garage en een carport tussen bestaande bergingen. De vraag is of dit in vergelijkbare situaties ook mogelijk gemaakt zou moeten worden. In het gebied zijn veel vergelijkbare gevallen waar een carport gerealiseerd zou kunnen worden.

De Edelstenenwijk is een woongebied waarbij het openbaar gebied is ingericht als woonerf. Ooit bedacht vanuit idealen maar vandaag de dag minder gewaardeerd omdat de idealen van toen niet meer aansluiten bij de behoeften van vandaag. Daarbij gaat het niet zozeer om de woningen zelf maar meer de beleving van het openbare gebied. Oorzaken hiervan zijn ondermeer de versnipperde ruimte in het openbare gebied met als gevolg een rommelig beeld, onduidelijke achterkanten, voorkanten en overgangen openbaar - prive (schuttingen) en parkeren om er maar een paar te noemen. Het toegenomen autobezit met als gevolg de dominantie van de auto binnen de woonerven is in dit soort wijken voelbaar en pijnlijk zichtbaar. Gevolg hiervan is dat in veel voortuinen wordt geparkeerd, waar dat oorspronkelijk helemaal niet de bedoeling was. Een volgende stap is dat die auto in de voortuin onder dak moet komen. Maar dat is ruimtelijk niet gewenst omdat de voortuin een belangrijke schakel vormt tussen het private en het publieke domein. Voor dit soort wijken is het van belang dat woningen duidelijk in reëlie staan tot de openbare weg. Dit type wijk is opgezet vanuit de gedachte dat er een grote interactie is tussen het wonen en de openbare weg, het woonerf, met name aan de voorzijde. Het toestaan van extra bouwwerken in de zone waar de woning grenst aan de openbare weg is dan ook niet verstandig. De voorzijde dreigt daardoor nog meer een soort verkapte achterzijde te worden

waar je de weg naar de voordeur moet zoeken. Dit gaat uiteindelijk ten koste van de kwaliteit en de beleving van de openbare buitenruimte en uiteindelijk de leefbaarheid in dit soort wijken. De conclusie is dan ook dat in vergelijkbare situaties de bouw van een carport niet mogelijk is.

Zuid-west punt Monniksrob

In het bestemmingsplan Butterhuizen is een uitwerkingsplicht ex artikel 11 WRO opgenomen op een perceel gelegen in de uiterste zuidwest punt aan de Monniksrob.

De locatie is tot op heden onbebouwd gebleven omdat er al jaren rekening mee wordt gehouden dat een deel van de grond noodzakelijk zou zijn voor de ongelijkvloerse aansluiting van de Westtangent op de N242. De locatie is na de realisering van Butterhuizen nimmer opgenomen in woningbouwaantallen. Tevens is de locatie financieel afgewaardeerd en is in de inventarisatie Gronden en gebouwen (G732) geen opbrengst van die gronden geraamd.

Het heeft college besloten de woningbouwbestemming aan de Monniksrob niet uit te werken. De bestemming is omgezet in een groenbestemming.

5.3. Ontwikkeling

Middenweg voorheen nr. 27

De huidige eigenaar van het perceel Middenweg voorheen nr. 27 heeft het perceel verworven met het oogmerk het perceel te ontwikkelen voor woningbouw. In beginsel is door het gemeentebestuur aangegeven dat het ontwikkelen van een bouwplan voor dit perceel tot de mogelijkheden behoort. Randvoorwaarden daarbij zijn dat bouwplannen zo min mogelijk bezwaren mogen opleveren voor de nabije woonomgeving op het gebied van bezonning, privacy, parkeer- en verkeersdruk. Het nu vast te stellen bestemmingsplan zal niet voorzien in deze ontwikkeling. Het perceel is conform het oude situatie bestemd. Als er voor het gebied een concreet nieuw plan is, zal hiervoor een partiële herziening van het bestemmingsplan worden opgesteld.

5.4. Duurzaamheid

Om ervoor te zorgen dat doelstellingen uit het Heerhugowaardse duurzaamheidsprogramma realiteit worden, dienen deze niet alleen in het programma terug te komen, maar moeten ze doorwerken naar plannen en projecten binnen de gemeente. Met behulp van een duurzaamheidsparagraaf worden de doelstellingen uit het programma verankerd in projecten en sectorale plannen. De duurzaamheidsparagraaf moet daarom per project: inzicht geven in de ambities die gerealiseerd moeten worden, gedurende het project als opdracht richting projectleider en projectteam functioneren en gedurende en bij afronding van het project laten zien welke ambities zijn gerealiseerd. Bij aanvang van het project dient de duurzaamheidsinzet bekend te zijn.

Met betrekking tot de bestaande bouw is in het klimaat- en milieuplan 2008 – 2011 de volgende duurzaamheidsinzet geformuleerd:

1. het maken van harde afspraken (met boeteclausules) tussen gemeente en woningcorporaties over ambitie, uitvoeringstempo en financiering van energiebesparing en lokale duurzame energietoepassingen (uitvoering 2008).
2. regels maken of bereidwillige medewerking van de netbeheerders (gas, elektriciteit) tot stand brengen, waardoor 'slimme' meters sneller en gemeentebreed beschikbaar komen. (uitvoering 2009)
3. cv-ketels die nu nog geen hoogrendement hebben ('CR' en 'VR') worden niet meer vervangen door HR-ketels maar –eventueel met investeringssteun – vervangen door warmtepompen (gasgestookt of elektrisch) Zo bouwen lokale installateurs steeds meer ervaring op met de

toepassing van deze voor hen vaak nog nieuwe technieken. (uitvoering 2009) Andere duurzame alternatieven, zoals geothermie behoren ook tot de mogelijkheden.

4. alle corporaties gaan op eengezinswoningen met een geschikt zongeorieënteed dak projectmatig zonneboilers plaatsen. Particulieren ontvangen, straatgewijs, een aanbod inclusief financiering dat men feitelijk niet kan weigeren. Bij de plaatsing wordt steeds voldoende rekening gehouden met het later nog aanbrengen van een grote hoeveelheid zonnepanelen. Door de grote schaal is dit een lucratieve markt voor installatiebedrijven. Ook verpleeg- en verzorgingshuizen met geschikte daken krijgen een aantrekkelijk aanbod voor een collectief zonneboilersysteem.

Nieuw en bestaand

1. Vanaf 2010 wordt elk jaar telkens 5% van de bestaande woningen en 100% van de geschikte nieuwbouwwoningen voorzien van 3,5 m2 zonnecollectoren.
2. Tussen 2010 en 2020 krijgt 50% van alle bestaande woningen en 100% van alle geschikte nieuwbouwwoningen 30 m2 aan zonnepanelen.

Het bestemmingsplan Heerhugowaard Zuid-West is een conserverend plan en maakt geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk. Voor nieuwe ontwikkelingen binnen het plangebied zal een herziening van het bestemmingsplan worden gemaakt. Het bestemmingsplan staat de duurzaamheidsinzet, zoals die is geformuleerd in het klimaat- en milieuplan 2008 – 2011 niet in de weg.

Hoofdstuk 6. Juridische aspecten

6.1. Inleiding

In dit hoofdstuk wordt aangegeven welke bestemmingen in het plan zijn opgenomen en hoe deze de inhoud van het plan regelen. Deze toelichting dient als uitleg over de wijze waarop de bestemmingsregels moeten worden uitgelegd en de reden waarom deze zijn opgenomen. In de paragraaf over het juridisch systeem wordt nader uitleg gegeven over de verhouding met wet- en regelgeving naast het bestemmingsplan. In de handhavingparagraaf is aangegeven hoe het bestemmingsplan wordt gehandhaafd.

6.2. Juridisch systeem

Algemeen

Ruimtelijke ordening is niet een eigen zelfstandig belang, maar de belangenafweging zelf. Het doel is te komen tot een afstemming van alle ruimtelijk relevante beslissingen. De Wet ruimtelijke ordening heeft geen primaat boven andere ruimtelijk relevante wetgeving. Het is van belang dat de facetlijnen tijdig worden uitgezet, zodat andere beleidsvelden daarop kunnen inspelen. Conflicterende ruimteclaims kunnen worden voorkomen als er duidelijke dwarsverbanden worden gelegd. Een probleem vormt de planningsstructuur in de diverse beleidsvelden, die vaak anders verloopt dan die in de ruimtelijke ordening. Een andere complicerende factor is dat de besluitvorming vaak dwars door de overheidsniveaus heen loopt.

Onderkend moet worden dat er naast de Wet ruimtelijke ordening ook behoefte is aan wetgeving die de bij een bepaalde ingreep in de bodem betrokken belangen afweegt (bijvoorbeeld de Ontgrondingenwet), of een bepaald gebruik in het bijzonder beschermd (bijvoorbeeld de Boswet). Niet ieder belang, waaraan een aspect van ruimtelijke ordening is verbonden, kan door de Wet ruimtelijke ordening worden beheerst. Het uitgangspunt is 'afstemming op maat', waarbij een creatief gebruik van het beschikbare instrumentarium wordt nagestreefd. Dit geldt in het bijzonder voor de milieuwetgeving die vele raakvlakken heeft met de ruimtelijke ordeningswetgeving. Het milieubelang klinkt steeds vaker door als randvoorwaarde bij het formuleren van het ruimtelijk beleid.

Een bestemmingsplan moet worden aangemerkt als recht in de zin van artikel 99 van de Wet op de rechterlijke organisatie. Bij conflicterende regelgeving gelden de algemene voorrangsregels voor wetten; een hogere wet gaat voor lagere wet en een bijzondere wet gaat voor een algemene wet.

Dit bestemmingsplan is een conserverend plan. De nadruk ligt op de beheersfunctie van het plan. Daarvoor is een gedetailleerde bestemmingsregeling de aangewezen planvorm. Een gedetailleerd plan biedt directe rechtszekerheid aan de belanghebbenden en is een duidelijk toetsingskader voor het beoordelen van (bouw) aanvragen. De bestemmingen zijn gedetailleerd in de regels en in de verbeelding van het bestemmingsplan opgenomen.

In dit bestemmingsplan wordt tevens gewerkt met functieaanduidingen en specifieke bouwaanduidingen.

functieaanduiding

Voor veel bestemmingen kan worden volstaan met de naam van een hoofdgroep van bestemming. Het kan echter gewenst zijn in het belang van een goede ruimtelijke ordening en van de leesbaarheid van het bestemmingsplan om specificaties aan te brengen.

Bij een bestemming die meerdere functies kent, kan worden gespecificeerd door middel van een functieaanduiding. Op deze wijze kan tot uitdrukking worden gebracht dat ter plaatse alleen een bepaalde, met name genoemde functie is toegestaan. Functieaanduidingen lenen zich er ook voor om op een bepaalde locatie een specifieke, niet bij de bestemming passende functie mogelijk te maken.

Verder lenen functieaanduidingen zich ook goed voor het bestemmen in meerdere lagen (ondergronds, begane grond, verdieping enz.). Ook het niet toestaan van een bepaalde functie kan via een functieaanduiding (met een -teken ervoor) worden aangegeven. In dit plan komt de functieaanduiding 'pr' 'praktijkruimte' voor.

(specifieke)bouwaanduiding

Alle aanduidingen met betrekking tot de wijze van bouwen en de verschijningsvorm van bouwwerken, worden bouwaanduidingen genoemd. Veel voorkomende bouwaanduidingen zijn: vrijstaand, aaneengebouwd, twee-aaneen, gestapeld, onderdoorgang, nokrichting, plat dak, kap, antennemast, karakteristiek, en bijgebouwen. Deze bouwaanduidingen zijn opgenomen in bijlage 8 van de Standaard Vergelijkbare BestemmingsPlannen (hierna SVBP2008). Bij het opstellen van een bestemmingsplan kan – voor zover van toepassing – van deze bouwaanduidingen gebruik worden gemaakt. Met het oog op een goede ruimtelijke ordening kan het echter nodig zijn om ook met andere dan de daar genoemde bouwaanduidingen te werken. Dit kan door gebruik te maken van een verzamelaanduiding die aangeeft dat het hier om een specifieke bouwaanduiding (sba) gaat, dat wil zeggen een bouwaanduiding die niet in bijlage 8 is opgenomen. In dit bestemmingsplan is een specifieke bouwaanduiding (sba - 1) opgenomen voor een aantal in het verleden gerealiseerde carports.

Wabo en het vergunningsvrij bouwen

Sinds 1 oktober 2010 geldt de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo). Artikel 2.1 is het kernartikel van de wet en noemt in de eerste plaats de activiteiten waarvoor op grond van de wet een omgevingsvergunning is vereist. Voor het bestemmingsplan zijn met name de lid 1 onder a, (bouwen) b (aanleggen) en c (gebruik) genoemde activiteiten van belang. De vergunningsplicht vloeide, voor het grootste deel van de activiteiten, die in het eerste lid worden genoemd, voor de inwerkingtreding van de Wabo voort, uit afzonderlijke wetten, zoals de Woningwet (bouwvergunning), Wet milieubeheer (milieuvergunning) en het bestemmingsplan (vrijstelling). Deze vergunningstelsels zijn nu volledig geïntegreerd in de Wabo. Een bouwvergunning heet sinds het in werkingtreden van de Wabo een omgevingsvergunning voor de activiteit bouwen. Het artikel voorziet in lid 3 ook in de mogelijkheid om bij algemene maatregel van bestuur uitzonderingen te maken op de omgevingsvergunningplicht (vergunningsvrije activiteiten)

Een omgevingsvergunning voor de activiteit bouwen wordt in het algemeen op twee punten aan het bestemmingsplan getoetst namelijk:

- 1 de omvang (lengte, breedte, hoogte, percentage enz.)
- 2 gebruik (wonen, detailhandel, horeca enz.)

Als aan de eisen van het bestemmingsplan wordt voldaan, is het bestemmingsplan geen grond om de vergunning te weigeren. Wordt niet aan de eisen van het bestemmingsplan voldaan dan kunnen Burgemeester en wethouders met een een omgevingsvergunning afwijken van het bestemmingsplan. Het afwijken van het bestemmingsplan kan zowel voor omvang als voor het gebruik. Het is aan Burgemeester en wethouders om te beoordelen of zij van die bevoegdheid gebruik maken.

De uitzonderingen op de omgevingsvergunningplicht worden genoemd artikel 2.3 juncto bijlage II van het Besluit omgevingsrecht (Bor). Artikel 2.3 lid 1 van het Bor heeft alleen betrekking op het verbod dat wordt genoemd in artikel 2.1 onder a (bouwen) van de Wabo. Het tweede lid van het artikel heeft zowel betrekking op het verbod genoemd onder a als onder c (bouwen en gebruik). Dat betekent dat de onder lid 1 genoemde categorieën alleen vergunningvrij zijn als het gebruik conform het bestemmingsplan is of met een omgevingsvergunning wordt afgeweken van het gebruik van het bestemmingsplan. De in lid 2 genoemde categorieën zijn altijd, ongeacht het gebruik, vergunningvrij. In bijlage II artikel 3 worden de activiteiten genoemd die alleen vergunning vrij zijn als het gebruik conform het bestemmingsplan is. dawl met een omgevingsvergunning wordt afgeweken van het gebruik van het bestemmingsplan. In artikel 2 van bijlage worden de activiteiten genoemd die ongeacht het gebruik vergunningvrij zijn.

In artikel 5 van bijlage II wordt de reikwijdte van de uitzonderingen waarvoor geen vergunning is vereist weer beperkt. Deze beperkingen gelden o.a voor illegaal gebruik, voor monumenten als bedoeld artikel 1 onder d van de Monumentenwet, veiligheidszones rondom een munitieopslag of een

inrichting voor activiteiten met ontplofbare stoffen en voor veiligheidszones vanwege het overschrijden van het plaatsgebonden risico van 10 tot de macht -6 als gevolg van de aanwezigheid van een transportroute, buisleiding of inrichting danwel vanwege de ligging in een belemmeringsstrook ten behoeve van het onderhoud van een buisleiding.

Vergunningvrij betekent niet regelvrij. Ook bouwwerken die vergunningvrij zijn moeten voldoen aan het bouwbesluit, redelijke eisen van welstand, het Burgelijk Wetboek enz. De burger is zelf verantwoordelijk voor de toetsing van zijn bouwinitiatief aan de regelgeving. Handhaving door het bevoegd gezag gebeurt achteraf.

6.3. Inleidende regels

In het eerste hoofdstuk van de planregels worden begrippen verklaard die in de planregels voorkomen en wordt ook aangegeven op welke wijze gemeten moet worden om bijvoorbeeld een goot- of bouwhoogte te bepalen.

Begrippen

Begrippen zijn nodig om een planologisch - juridische precisering ten opzichte van het algemeen spraakgebruik te verkrijgen. Zij zijn alleen dan nodig indien het begrip gebruikt wordt in de planregels en dit begrip zonder nadere definitie tot verwarring zou kunnen leiden. Een aantal begrippen komt nagenoeg in elk bestemmingsplan voor. Deze zijn landelijk standaard voorgeschreven. Daarnaast zijn er ook enkele begrippen opgenomen die meer specifiek voor dit plangebied en de opgenomen planregels van belang zijn.

Wijze van meten

In het artikel 'Wijze van meten' is aangegeven hoe moet worden gemeten. Het betreft hier technische zaken die deels landelijk zijn voorgeschreven en deels aanvullend zijn opgenomen. Daar waar het in het algemeen spraakgebruik wel duidelijk is wat wordt bedoeld met bijvoorbeeld de hoogte van een gebouw, is het in juridische zin toch van belang om aan te geven dat daarbij gemeten moet worden vanaf het 'peil' tot het hoogste punt van het gebouw. Daarbij wordt het begrip 'peil' uitgelegd onder de begripsbepalingen. Over de wijze waarop in algemene zin 'gemeten' moet worden bestaat zo dus geen verschil van mening.

Voor het bepalen van de bouwhoogte worden onderschikte bouwdelen als schoorstenen en antennes niet meegerekend. Bij het bepalen van de goothoogte worden incidentele verhoogde goten, zoals bij dakkapellen, wolfseinden en dergelijke buiten beschouwing gelaten.

Voor de dakhelling is aangegeven dat deze alleen geldt voor het dakvlak. Incidentele doorbrekingen van het dakvlak zijn voor het bestemmingsplan van minder belang. De doorbreking van het dakvlak kan wel onderdeel uitmaken van een welstandstoetsing.

De oppervlakte moet buitenwerks worden gemeten en op het peil. Het vloeroppervlak in gebouwen is niet van belang. Voorts is aangegeven dat bovengrondse bouwonderdelen vanaf één meter boven peil moeten worden meegerekend. Hiermee wordt oneigenlijke uitbreiding van gebouwen boven de toegestane oppervlakte voorkomen. De inhoud moet boven peil worden gemeten. Ondergrondse ruimten tellen niet mee voor het bepalen van de inhoud.

6.4. Bestemmingsregels

De systematiek van de planregels zijn zoveel mogelijk gebaseerd op de modelregels van de gemeente Heerhugowaard.

Wonen (W, W-1 en W-2)

Onder deze categorie zijn de woonfuncties ondergebracht, onderverdeeld in soort bebouwing. De bestemming 'Wonen (W)' is als aanduiding gekozen voor de aaneengesloten eengezinshuizen en twee-onder-één-kap woningen. De bestemming 'Wonen -1 (W-1)' is de aanduiding voor de in het plan voorkomende vrijstaande woningen en 'Wonen - 2 (W-2)' wordt gebruikt voor woongebouwen. Een onderscheid tussen aaneengesloten woningen, vrijstaande woningen en woongebouwen is noodzakelijk, vanwege een verschillende bijgebouwen- en gebruiksregeling.

Bouwen

De woning met de daarbij behorende bijgebouwen dient binnen het op de verbeelding van het bestemmingsplan aangegeven bouwvlak of op het daartoe bestemde erf te worden gerealiseerd. Erven komen voor bij alle woningtypes. Het erf mag voor één- of tweederde worden bebouwd tot een maximum van 40 m². Voor grote tuinen geldt een bonusregeling; 10% van het oppervlak meer dan 120 m² mag worden bebouwd tot een maximum van 60 m². Aangebouwde of als uitbreiding van het hoofdgebouw gebouwde bouwwerken mogen bij vrijstaande en twee-onder-één-kap woningen hoger zijn dan bij aaneengebouwde woningen.

De gemeente heeft als uitgangspunt dat woningen moeten kunnen mee groeien met de woonwensen van bewoners. Dit heeft inmiddels geleid tot ontheffingsmogelijkheden voor dakkapellen, erkers en serres. Recent is daar de mogelijkheid voor het afwijken van de regels via een omgevingsvergunning voor het maken van een dakopbouw bijgekomen. Een dakopbouw is een constructie waarbij door middel van een verhoging van het dak een bruikbare ruimte op de bovenverdieping wordt verkregen. Dit kan in allerlei vormen. Verhoging van de goot vanuit één zijde van het dakvlak, de zogenaamde 'kattenrug', of vanuit beide dakvlakken. In beide gevallen zal sprake zijn van een verhoging van de bouw- en goothoogte over de gehele breedte van de woning. Dakopbouwen zijn alleen toegestaan aan de achterzijde van de woningen wanneer wegens strijd met het bouwbesluit en/of de welstandsnota een dakkapel niet kan worden gerealiseerd. Dakopbouwen aan de voor- en achterzijde van de woning zijn alleen toegestaan bij tot één blok behorende rijwoningen waar deze dakopbouwen al aanwezig waren ten tijde van de terinzagelegging van dit bestemmingsplan. Deze afwijkingen zijn in dit bestemmingsplan opgenomen als een recht.

Gebruik

De hoofdfunctie van woningen en woongebouwen is de bewoning door één huishouden per woning. In artikel 1 Begrippen is aangegeven wat onder een woning en een huishouden wordt verstaan. Op grond van deze definities kan, in samenhang met het in de regels aanmerken van bewoning van één woning door meer huishoudens als een met het bestemmingsplan strijdig gebruik, tegen het huisvesten van meer huishoudens in één woning worden opgetreden.

Door maatschappelijke instellingen worden woningen voor vormen van sociale opvang gebruikt die niet vallen onder het begrip huishouden, zoals gedefinieerd in het bestemmingsplan. Op grond van het bestemmingsplan is het niet meer mogelijk om deze vormen van sociale opvang te faciliteren, omdat het om meer huishoudens per woning of onzelfstandige bewoning gaat. In dit plan komen deze situaties niet voor. Om in de toekomst toch medewerking te kunnen verlenen aan mogelijke verzoeken, kan met een omgevingsvergunning afgeweken worden van het bestemmingsplan. Er moet dan wel sprake zijn van wonen, maar niet van een duurzaam gemeenschappelijk huishouden en zelfstandige bewoning. De verleende omgevingsvergunning kan van de ene instelling overgedragen worden aan een andere instelling, mits het gebruik waarvoor omgevingsvergunning is verleend opvolgend is. Instellingen die een beroep doen op deze regeling moeten voldoen aan de Kwaliteitswet zorginstellingen.

De Kwaliteitswet zorginstellingen geldt voor alle instellingen in de zorgsector. Ook de commerciële zorginstellingen moeten aan deze wet voldoen. De wetgever stelt eisen waaraan de zorginstelling moet voldoen. De wijze waarop de zorginstelling hieraan voldoet is vrij ter invulling. De wetgever richt

zich hierbij tot de zorgaanbieder en stelt dat de zorg transparant moet zijn voor alle betrokkenen. De Inspectie voor de Gezondheidszorg (IGZ) houdt toezicht op de naleving van de Kwaliteitswet.

In het bestemmingsplan is opgenomen aan welke criteria in ieder geval moet worden getoetst. Roze Flamingo nummer 10 is zo'n zorgwoning.

Daarnaast worden woningen in toenemende mate gebruikt als bakermat voor de vestiging en/of de uitoefening van een beroep of bedrijf. Traditioneel zijn het de zogenaamde vrije beroepen waarbij een aangepast gedeelte van de woning voor de uitoefening van dat beroep wordt gebruikt. De praktijk leert evenwel dat woningen ook worden gebruikt voor een bonte verzameling van andere beroeps- en bedrijfsmatige activiteiten zoals opticiëns, verzekeringsagentschappen, kap- en schoonheidssalons, hondentrimsalons en dergelijke.

Uit de jurisprudentie blijkt dat de Raad van State een strikte scheiding aanbrengt tussen vrije beroepen en andere beroeps- en bedrijfsmatige activiteiten. Vrije beroepen worden, omdat ze van oudsher vanuit de woning worden beoefend, geacht onder de bestemming Wonen te vallen. De overige beroepen worden doorgaans uitgeoefend op specifiek daarvoor aangewezen locaties. Deze specifieke vestigingsomstandigheden maken dat de vestiging van overige beroepen en bedrijven in woningen in strijd is met de bestemming Wonen. Om startende ondernemers te stimuleren, telewerk en andere arbeidsvormen te bevorderen en handhavingsproblemen te voorkomen wil de gemeente de vrije beroepen en de overige beroepen en bedrijven, die zich lenen voor een uitoefening vanuit de woning, gelijkgeschakelen.

De vestiging van overige beroepen en bedrijven in woningen is toegestaan, zolang er geen sprake van overlast is en de woning in overwegende mate als woning wordt gebruikt. In de planregels zijn in de 'specifieke gebruiksregels' van deze bestemming de voorwaarden waaronder vestiging van een beroep en/of bedrijf in een woning is toestaan opgenomen. Detailhandel is van deze regeling in principe uitgesloten, omdat detailhandel vanuit woningen bij een bepaalde omvang het voorzieningenniveau van de gemeente in gevaar kan brengen. Detailhandel kan ook een uitstraling naar de openbare ruimte hebben door de openingstijden, het af en aan rijden en het parkeren van bezoekers. Het is wel toegestaan om producten te verkopen die op het betreffende perceel vervaardigd zijn.

Inmiddels heeft de webwinkel zijn intrede gedaan en is er ook al jurisprudentie over. Zo mag een webwinkel volgens de uitspraak van de Raad van State d.d. 13 april 2011 zich niet vestigen in een woonwijk, als men een uitstraling heeft van een winkel en de klanten de goederen aldaar komen ophalen (met verkeersaantrekkende werking als gevolg).

Ook het hebben van alleen opslag van goederen bij een webwinkel wordt aangemerkt als detailhandel. Een werkgroep heeft de situatie in Heerhugowaard onderzocht. Raadpleging van het handelsregister en internet toont aan dat in Heerhugowaard momenteel tenminste 70 webwinkels actief zijn. Van deze 70 webwinkels zijn 11 webwinkels gericht op zelfvervaardigde producten. Zoals zelfgemaakte sieraden, babyartikelen, tassen etc. Deze vallen onder de bedrijf-aan-huis-regeling binnen de gestelde voorwaarden. De overige 59 internetwinkels zijn puur gericht op inkoop en verkoop.

Daarnaast is onderzocht of in onze gemeentelijke systemen klachten geregistreerd zijn die betrekking hebben op internetwinkels. Er bleken slecht twee klachten bekend te zijn...

De conclusie van de werkgroep is dat het aantal klachten niet in verhouding staat tot het aantal webwinkels. Dit geeft eigenlijk aan dat webwinkels niet de overlast opleveren waar eerst voor werd gevreesd.

De webwinkel is daarom in de bedrijf-aan-huis-regeling is opgenomen onder de volgende voorwaarden; opslag van goederen moet plaatsvinden binnen het maximaal toegestane oppervlak voor de bedrijfsuitoefening, er mag geen afhaaladres en geen uitstalling ten verkoop aanwezig zijn.

Verder vindt er wel eens gastouderopvang plaats in de woning. Ook dit is in de bedrijf-aan-huis-regeling opgenomen onder de voorwaarde dat het aantal kinderen beperkt blijft tot maximaal 6.

Langs de kenmerkende lintwegen van de gemeente kunnen burgemeester en wethouders afwijken van de regels voor het gebruik van een groter deel van de woning voor beroeps- en bedrijfsmatige activiteiten. Deze wegen behoren tot de oorspronkelijke structuur van de gemeente. De woningen langs deze wegen zijn over het algemeen wat groter dan in de nieuwbouw van Heerhugowaard en van oudsher zijn er bedrijven langs deze wegen gevestigd. Bij het afwijken van de regels voor een gebruik van een groter deel van de woning voor de beroeps- of bedrijfsmatige activiteit moet het wel gaan om een woning die beduidend groter is dan de gemiddelde eengezinswoning.

Van de voorwaarde dat de uitoefening van een beroep of bedrijf niet meldingsplichtig mag zijn in het kader van de Wet milieubeheer of andere milieuwetgeving kan worden afgeweken via een omgevingsvergunning voor die activiteiten die al jaren zonder problemen in woonwijken plaatsvinden, maar op grond van deze regeling niet zijn toegestaan. Te denken valt aan een tandarts of een dierenarts die over een röntgenapparaat beschikt en daardoor meldingsplichtig is op grond van de Kernenergiewet. Bij het verlenen van de omgevingsvergunning voor het afwijken van deze voorwaarde zal het belang van het woonmilieu voorop staan.

Wonen (W-4)

De bestemming Wonen (W-4) is voor losse garages / bergingen en uitsluitend bedoeld voor de stalling van motorvoertuigen en / of bergingruimte voor huishoudelijke doeleinden. Op de garages worden geen kapconstructie toegestaan, vanwege de beperkte gebruiksfunctie en de voorzienbare nadelige invloed op het woongenot van de nabijgelegen woningen.

Wonen (W-5)

De bestemming Wonen (W-5) heeft betrekking op de woonwagenlocatie aan de Diamant. Per 1 oktober 1992 is voor de bouw, plaatsing, uitbreiding e.d. van een woonwagen een omgevingsvergunning nodig. Plaatsing op grond van de Woonwagenwet (ingetrokken per maart 1999) is niet meer mogelijk. Plaatsing van een woonwagen moet dus ook passen in het bestemmingsplan. In de regels is geregeld dat er per standplaats één woonwagen mag worden geplaatst en ook de onderlinge afstand tussen de woonwagens is geregeld. Dit laatste is belangrijk om te kunnen blijven voldoen aan de brandveiligheidsvoorschriften. Het uitoefenen van een beroep en / of bedrijf in de woonwagen is toegestaan (zie toelichting bestemming wonen).

Tuin (T, T-1 en T-2)

De bestemmingen 'Tuin (T)', 'Tuin - 1 (T-1)' en 'Tuin - 2 (T-2)' kennen een zeer beperkte bouwmogelijkheid om het karakter van de hoofdbebouwing in relatie tot het straatbeeld te behouden. Het bouwen in deze tuinbestemmingen is slechts toegestaan voor het aan de voor- en zijgevel aanbouwen van een uitbouw/erker of een entreepartij. De lengte van de uitbouw/erker of een entreepartij is afhankelijk van gevellengte van de woning.

Op de bestemming 'Tuin (T)' mag niet worden geparkeerd, behoudens op de oprit waarop altijd mag worden geparkeerd. Daarentegen, op de bestemmingen 'Tuin - 1 (T-1)' en 'Tuin - 2 (T-2)' mogen, buiten de oprit, één, respectievelijk twee personenauto's worden geparkeerd.

Of van het recht om in de voortuin te parkeren gebruik gemaakt kan worden, is afhankelijk van de inrichting van de openbare buitenruimte. Als vanwege de aanwezigheid van openbare parkeerplaatsen, onaanvaardbare doorsnijding van groenstroken of uit oogpunt van verkeersveiligheid geen inritvergunning kan worden afgegeven, kan er niet in de voortuin worden geparkeerd. Het is niet de bedoeling dat er vrachtauto's, bestelbussen, caravans en dergelijke in de voortuin worden geparkeerd.

Specifieke bouwaanduiding

Op een aantal percelen is tevens een specifieke bouwaanduiding (sba-1) gelegd op de bestemming Tuin. Daarmee wordt aangegeven dat een carport daar is toegestaan.

Op een aantal percelen is namelijk in het verleden, toen dit nog vergunningvrij kon, een carport gerealiseerd aan de voorzijde van de woning (in de tuinbestemming). In de jaren negentig van de vorige eeuw liet de Woningwet/Bouwbesluit toe dat vergunningvrij een carport kon worden gebouwd in de voortuin. Onder de huidige Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) en het Besluit omgevingsrecht is dit niet meer toegestaan. Vanuit stedenbouwkundig oogpunt is het niet gewenst om in vergelijkbare situaties dit ook mogelijk te maken.

Groen (G)

De op de kaart voor 'Groen (G)' aangewezen gronden hebben een openbare gebruiksfunctie voor het gehele gebied en liggen tussen de woonbebouwing en langs de waterpartijen en ontsluitingswegen.

Groen heeft niet alleen een kijkfunctie maar ook een gebruiksfunctie. Om het groen geschikt te maken voor die openbare gebruiksfunctie is het toegestaan om 3 % van de gronden te bebouwen en 15 % te verharden. De gronden mogen alleen worden bebouwd voor nutsvoorzieningen en ontmoetingsplaatsen. Verhardingen mogen worden aangelegd voor onder andere voet- en fietspaden, sport- en speelvoorzieningen, parkeerplaatsen en ontmoetingsplekken.

Ter plaatse van het Luipaardpark is een functieaanduiding 'ev' voor evenementen opgenomen. Het is toegestaan in dit park om twee eendaagse evenementen te houden.

De omvang van een evenement wordt bepaald door de toeloop en het aantal bezoekers dat op enig moment op het terrein aanwezig mag zijn. De in de regels genoemde aantallen zijn ontleend aan de tot nu toe afgegeven vergunningen, waarvan het aantal bezoekers dat op enig moment op het terrein tegelijkertijd aanwezig mag zijn, redelijk handhaafbaar is. De toeloop is een inschatting die wordt genoemd om omwonenden inzicht te geven in de omvang en de te verwachten overlast van het evenement.

Op grond van de Wabo kunnen jaarlijks met een omgevingsvergunning nog drie extra evenementen worden toegestaan.

De speelplaatsen mogen worden ingericht met speeltoestellen met een hoogte tot maximaal 5,00 meter. Bij sportvoorzieningen moet worden gedacht aan bijvoorbeeld basketbalveldjes en voetbalveldjes. Bij deze sportveldjes kunnen ook ontmoetingsplaatsen worden ingericht met een overkapte ruimte.

In het groen mogen kunstobjecten tot een hoogte van 12,00 meter worden opgericht. Parkeerplaatsen, opstelplaatsen voor de Brandweer en weg- en waterbouwkundige kunstwerken zijn toegestaan om incidentele problemen op te kunnen lossen. Langs de waterpartijen kunnen in deze bestemming plas-/drasoevers worden aangelegd.

Verkeer (V)

De op de verbeelding voor 'Verkeer' (V) aangewezen gebieden hebben betrekking op de hoofdinfrastructuur in het bestemmingsplan. Ze zijn bestemd voor de aanleg van rijwegen overeenkomstig de op de verbeelding aangegeven dwarsprofielen, waaronder fiets- en voetpaden, parkeerstroken of vakken, infohavens en bushalteplaatsen. Op de gronden zijn verhardingen, bouwwerken geen gebouw zijnde (met uitzondering van verkooppunten voor motorbrandstoffen) groenvoorzieningen, weg- en waterbouwkundige werken en bouwwerken ten behoeve van nutsvoorzieningen toegestaan.

Verkeer - 1 (V-1)

Deze bestemming heeft betrekking op de overige openbare wegen, parkeervoorzieningen, sport- en speelvoorzieningen, achterpaden en groenvoorzieningen en geeft een grote mate van vrijheid bij het inrichten van het gebied. Van de gronden mag 3 % worden bebouwd ten behoeve van nutsvoorzieningen en ontmoetingsplaatsen. De speelplaatsen mogen worden ingericht met speel-toestellen met een hoogte tot maximaal 5,00 meter. Bij sportvoorzieningen moet worden gedacht aan bijvoorbeeld basketbalveldjes en voetbalveldjes. Op deze bestemming kunnen ook ontmoetingsplaatsen worden ingericht met een overkapte ruimte. Kunstobjecten tot een hoogte van maximaal 12,00 meter zijn toegestaan.

De wegen binnen deze bestemming zijn ingericht als 30 km/uur weg.

Water (WA)

Alle waterpartijen in het plangebied hebben de bestemming 'Water' (WA). Deze gebieden zijn bestemd voor water en oevervoorzieningen, maar ook steigers, dammen of duikers (ondergrondse waterverbindingen). In de regels staat dat het gebruik van de gebieden en de bouwwerken in het plangebied niet in strijd mag zijn met het bestemmingsplan. Met betrekking tot het water betekent dat in ieder geval dat het water en de oevers niet mogen worden ingericht en gebruikt als ligplaats voor woonboten, passagiersvaartuigen en beroepsvaart.

Maatschappelijk (M)

De bestemming 'Maatschappelijk (M)' heeft betrekking op de drie basisscholen en het buurthuis in het bestemmingsplan. De gronden zijn onder meer bestemd voor onderwijs- en medische voorzieningen, kerken, verenigingsgebouwen, gebouwen voor publieke diensten en transformatorstations. Het woord 'onder meer' geeft aan dat de opsomming van maatschappelijke instellingen niet limitatief is en dat ook andere maatschappelijke instellingen op deze bestemming zijn toegestaan.

De gebouwen dienen binnen het bouwvlak te worden gesitueerd. Van het buiten het bouwvlak gelegen bestemmingsgedeelte mag 5 % van de oppervlakte worden gebruikt voor bijgebouwen. Binnen het bouwvlak is de bouw van één woning toegestaan. Dit biedt de mogelijkheid om door het toestaan een woonfunctie bij de instelling de sociale controle ter plaatse te vergroten.

Centrum - 3 (C -3)

De bestemming 'Centrum -3 (C -3)' heeft betrekking op het appartementengebouw met supermarkt op de hoek Reuzenpandasingel en Middenweg. Detailhandel, dienstverlenenden voorzieningen en woningen zijn hier toegelaten.

Artikelen 17 en 18 Waarde archeologie 2 en 3

De op de verbeelding voor de Waarde - Archeologie 2 en - Archeologie 3 aangewezen gronden zijn, naast de andere daar voorkomende bestemmingen, mede bestemd voor archeologische waarden. Waarde - Archeologie 2 en Waarde - Archeologie 3 zijn dubbelbestemmingen. Deze bestemmingen gaan voor de andere bestemmingen op deze gronden. Alleen wanneer duidelijk is dat de waarde archeologie niet wordt geschonden of als de waarde archeologie wel wordt geschonden, daarvoor een omgevingsvergunning kan worden verleend, kunnen de andere bestemmingen worden verwezenlijkt. Aan de toekenning van de bestemmingen Waarde - Archeologie 2 en Waarde - Archeologie 3 ligt de "Archeologienota ERF GOED" van de gemeente Heerhugowaard ten grondslag. Deze nota onderscheidt 5 categorieën van bodemroeringen, waarbij archeologisch onderzoek noodzakelijk is. Categorie 6 betreft gebieden die archeologisch onderzocht en vrijgegeven zijn. Het regime categorie 5 dat onder meer de bebouwde kom beslaat, is niet als een dubbelbestemming in het bestemmingsplan opgenomen. De verwachting dat er archeologische resten worden aangetroffen is zeer klein, omdat door grondwerkzaamheden in het verleden veel is verstoord. Alleen bij bouwplannen groter dan 10.000 m² is een archeologisch onderzoek nodig. Het bestemmingsplan Heerhugowaard Zuid-West is een conserverend bestemmingsplan, waar zulke grote bouwplannen niet voorkomen. Wanneer delen van het gebied herontwikkeld worden, wordt hiervoor een apart bestemmingsplan gemaakt. Bij een bestemmingsplangebied groter dan 10.000 m² zal dan een archeologisch onderzoek worden uitgevoerd.

6.5. Algemene regels

De formulering van deze planregels is wettelijk vastgelegd en heeft betrekking op de algemene regels die voor het hele plangebied gelden ongeacht de specifieke bestemming.

Anti-dubbelregel

Grond die eenmaal in aanmerking is genomen bij het toestaan van een bouwplan waaraan uitvoering is gegeven of alsnog kan worden gegeven, blijft bij de beoordeling van latere bouwplannen buiten beschouwing. Hierdoor wordt voorkomen dat met gebruikmaking van privaatrechtelijke overeenkomsten, de publiekrechtelijke regels worden ondergraven.

Algemene afwijkingsmogelijkheid

Het bestemmingsplan als bindende verordening is opgebouwd uit objectief vastgelegde ruimtelijke begrenzingen. Die ruimtelijke begrenzing is een afgeleide van kadastrale gegevens en de lijnen van de grootschalige basiskaart. Die gegevens in combinatie met planontwikkelingen, kunnen in de praktijk maatafwijkingen opleveren. Ook kan, gelet op voortschrijdende ontwikkelingen toch behoefte zijn een aan grotere hoogte van bouwwerken ten behoeve van algemeen nut.

Starheid van bestemmingsregels mag niet de oorzaak zijn van gekunstelde oplossingen, waarmee de kwalitatieve doelstelling van het bestemmingsplan niet gediend is. Binnen een kader van bescherming van belangen, is door middel van dit artikel enigermate van flexibiliteit mogelijk.

Overgangs- en slotregels

Overgangsregels zijn van toepassing op situaties (gebruik) die op het moment van het van kracht worden van dit bestemmingsplan van het nieuwe plan afwijken, dan wel op basis van een geldige bouwvergunning nog gebouwd mogen worden (bouwwerken). Met deze overgangsregels wordt duidelijk dat die afwijking toegestaan is, maar wel begrensd is tot de bestaande afwijking.

Tenslotte wordt in de regels vastgelegd op welk moment het bestemmingsplan is vastgesteld en onder welke titel het plan heeft.

6.6. Uitvoerbaarheid en handhaving

Uitvoerbaarheid

Ingevolge artikel 3.1.6. onder f van het Besluit ruimtelijke ordening, dienen in de toelichting bij een bestemmingsplan de uitkomsten van het onderzoek naar de uitvoerbaarheid van het plan weergegeven te worden. Die uitvoerbaarheid kan onderscheiden worden in maatschappelijke en financiële uitvoerbaarheid.

Maatschappelijke uitvoerbaarheid

Ten aanzien van de maatschappelijke uitvoerbaarheid is in de eerste plaats een breed draagvlak nodig voor de regels die in het bestemmingsplan zijn opgenomen. Deze regels komen gedeeltelijk voort uit wettelijke verplichtingen. Daarnaast is bestuurlijk draagvlak van belang. Dit wordt bevorderd door het bestemmingsplan goed af te stemmen op het gewenste ruimtelijk beleid van het rijk en de provincie, als ook op de wensen en ambities van het lokale bestuur. Zij zijn het immers die na vaststelling ook de handhaving van het plan ter hand moeten nemen. Behalve door de wet gestelde eisen en bestuurlijke overeenstemming over het plan, is het maatschappelijk draagvlak onder de bevolking en met name onder de bewoners en gebruikers van de wijken van groot belang.

Dit bestemmingsplan is een conserverend plan, waarin de bestaande situatie is vastgelegd en de bestaande rechten zijn gecontinueerd of uitgebreid.

In het hoofdstuk 'Overleg en inspraak' wordt gerapporteerd over de verplichte overleggen met instanties en de gehouden inspraakprocedure.

Financiële uitvoerbaarheid

Op grond van artikel 6.12 van de Wet ruimtelijke ordening stelt de gemeenteraad een exploitatieplan vast voor de gronden waarop een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen bouwplan is voorgenomen. In artikel 6.2.1 van het Besluit ruimtelijke ordening worden de bouwwerken genoemd waarvoor een exploitatieplan moet worden opgesteld. De gemeenteraad kan besluiten geen exploitatieplan vast te stellen als voldoende vaststaat dat het kostenverhaal anderszins is verzekerd.

Dit bestemmingsplan is conserverend plan dat geen ontwikkeling mogelijk maakt. Gelet hierop is het opstellen van een exploitatieplan niet nodig.

In het hoofdstuk 'financieel - economische uitvoerbaarheid' wordt nader ingegaan op de financiële onderbouwing van dit bestemmingsplan.

Handhaving

Handhaving en toezicht op de uitvoering zijn geregeld in hoofdstuk 7 van de Wet ruimtelijke ordening. Burgemeester en wethouders zijn primair verantwoordelijk voor de bestuursrechtelijke handhaving. Aan de aan burgemeester en wethouders opgedragen zorgplicht tot handhaving ligt de in de rechtspraak ontwikkelde 'beginselplicht tot handhaving' ten grondslag. Gelet op het algemeen belang dat gediend is met handhaving, zal ingeval van overtreding van een wettelijk voorschrift het bestuursorgaan dat bevoegd is om met bestuursdwang of een last onder dwangsom op te treden, in de regel van deze bevoegdheid gebruik moeten maken. Slechts onder bijzondere omstandigheden mag het bestuursorgaan weigeren dit te doen.

Onder de oude Wet op de Ruimtelijke Ordening is evenwel gebleken dat er onvoldoende garanties zijn voor het op adequaat niveau uitvoeren van het handhavingsbeleid van gemeenten. Er wordt vooral gecontroleerd en opgetreden op verzoek van derden. De Wro is er op gericht om deze geconstateerde tekortkomingen bij toezicht en handhaving weg te nemen. Om inzicht te bieden in het (gemeentelijk) handhavingsbeleid is in de Wro voorzien in verplichte rapportages, zoals een jaarlijks handhavingsplan en een handhavingsverslag.

Gemeentelijk handhavingsbeleid

Voor de sectoren Stadsbeheer en Stadsontwikkeling (waar ruimtelijke ordening onder valt) is daarom de kadernota 'Handhaving' opgesteld. Deze kadernota is de eerste aanzet tot een verdere, integrale professionalisering van de handhaving en vormt de basis voor de uitvoeringsnota's Milieu, Bouwen, Brandveiligheid en Overige vergunningen.

In deze uitvoeringsnota's is voor de desbetreffende werkvelden concreet aangegeven hoe tot een goede en adequate uitvoering van de handhavingstaken gekomen wordt, met als voornaamste doel het verbeteren van de naleving van regelgeving door burgers en bedrijven. Per taakveld zal jaarlijks een (onderling afgestemd) handhavingprogramma worden vastgesteld, waarin staat aangegeven welke doelen zijn gesteld. De handhavingprogramma's vinden op hun beurt weer een vertaling in werkplannen.

Per 1 februari 2008 is de handhaving van de vergunningverlening gescheiden en als zelfstandig taakveld ondergebracht in de afdeling Handhaving en Vastgoed.

De burgers moeten er in beginsel aanspraak op kunnen maken dat met het bestemmingsplan strijdige situaties worden aangepakt. Een recht op handhaving bestaat niet, maar de gemeente moet deugdelijke en zwaarwegende argumenten hebben om niet tot handhaving over te gaan. Handhaving is dus niet alleen maar een zaak die uitsluitend aan het beleid van de gemeente is overgelaten. Als legalisatie niet mogelijk is, moet in beginsel worden opgetreden. Wil er zicht op legalisatie zijn, dan moeten er concrete en realistische stappen zijn gezet. Een derde die om handhaving verzoekt, heeft een sterke positie.

Wet op de economische delicten

Bij wet van 30 juni 2004 zijn de strafbepalingen van de Wet ruimtelijke ordening overgeheveld naar de Wet op de economische delicten. Onder deze wet zijn de volgende delicten gebracht:

handelingen in strijd met gebruiksvoorschriften en aanlegvergunningenstelsel;
na afloop van een tijdelijke ontheffing het niet herstellen van de situatie in de vorige toestand of het in overeenstemming brengen van de situatie met het bestemmingsplan;

handelingen in strijd de aanlegvoorschriften in een voorbereidingsbesluit, een besluit van Gedeputeerde Staten of een vervangingsbesluit; het niet in overeenstemming met de bestemming brengen van werken en werkzaamheden na aanzegging daartoe door burgemeester en wethouders, die zijn uitgevoerd na afloop van de termijn die in de aanlegvergunning is genoemd.

Deze normoverschrijdingen zullen worden aangemerkt als overtreding en als een economisch delict. Strafrechtelijk optreden is ook mogelijk bij overtredingen waarvan de gevolgen niet meer ongedaan kunnen worden gemaakt, overtredingen die zich telkens weer herhalen en kortdurende overtredingen.

Er kan maximaal een geldboete worden opgelegd van € 45.000,-. Tevens biedt de wet de mogelijkheid de overtreder de verplichting op te leggen om op eigen kosten de gevolgen van het delict goed te maken. Het openbaar ministerie is belast met de uitvoering van de Wet op de economische delicten en voert daarin een geheel eigen beleid. Een combinatie van bestuursrechtelijke en strafrechtelijke handhaving behoort ook tot de mogelijkheden.

Hoofdstuk 7. Financieel-economische uitvoerbaarheid

7.1. Financieel-economische uitvoerbaarheid

Het bestemmingsplan bestaat voor het overgrote deel uit reeds ingericht terrein. Het bestemmingsplan maakt ten opzichte van het oude plan geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk. De financiële uitvoerbaarheid van het plan is niet in het geding zodat het vaststellen van een exploitatieplan achterwege kan blijven.

Hoofdstuk 8. Overleg en inspraak

8.1. Uitkomsten overleg ex artikel 1.3.1 Bro

Overeenkomstig artikel 1.3.1 van het Besluit ruimtelijke ordening is het voorontwerpbestemmingsplan toegezonden aan:

Het Ministerie van Infrastructuur en Milieu;
Het Ministerie van Defensie;
Provincie Noord - Holland;
Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier;
Veiligheidsregio;
Politie Noord - Holland;
Gemeente Alkmaar
Liander;
PWN;
KPN;
Gasunie;
Ziggo;
Connexxion
Kamer van Koophandel Alkmaar
Cultureel Erfgoed;
SWH Heerhugowaard
Milieufederatie Noord - Holland;
Woonadvies Commissie;
Adviesgroep Ouderen Huisvesting;
Samenwerkende Ouderenbonden

De volgende instanties hebben niet gereageerd:

Het Ministerie van Infrastructuur en Milieu;
Provincie Noord - Holland;
Politie Noord - Holland;
Liander;
PWN;
KPN;
Ziggo;
Connexxion
Cultureel Erfgoed;
SWH Heerhugowaard
Milieufederatie Noord - Holland;
Adviesgroep Ouderen Huisvesting;
Samenwerkende Ouderenbonden

De volgende instanties hebben schriftelijk aangegeven geen opmerkingen op het voorontwerp-bestemmingsplan te hebben:

- Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier;

De volgende instanties hebben schriftelijk hun opmerkingen kenbaar gemaakt:

- Kamer van Koophandel;
- Veiligheidsregio NHN;
- Gemeente Alkmaar;

Hieronder volgt een reactie daarop van het gemeentebestuur. De ingezonden reacties zijn samengevat.

Kamer van Koophandel

- 1 Alhoewel wij ons in grote lijnen met het plan kunnen verenigen, willen wij toch een opmerking maken. Het betreft het volgende punt: "Webwinkels" of "internetwinkels" .
Graag wijzen wij u op het verschijnsel webwinkels. Er zijn in Nederland nu al meer dan 20.000 dergelijke winkels. Dat zullen er in de komende jaren alleen maar meer zijn. Daarmee zullen de benodigde ruimtelijke procedures (al dan niet om de internetwinkel te legaliseren) alleen maar toenemen. In het plan wordt in de Regels, Artikel 1, begrippen geen definitie van dit soort detailhandelsactiviteiten gegeven.
Wellicht bent u het met ons eens dat het van belang is dat er regels gesteld worden voor wat betreft deze snelgroeiende economische sector. Zo mag een webwinkel volgens de uitspraak van de Raad van State d.d. 13 april 2011 zich niet vestigen in een woonwijk, als men een uitstraling heeft van een winkel en als ook klanten de goederen aldaar komen ophalen (met verkeersaantrekkende werking als gevolg).
Het is dus van belang dat de gemeente beleid formuleert over waar webwinkels zich mogen vestigen. Ons advies dan ook aan u is in Artikel I een definitie op te nemen van webwinkel- en postorderbedrijf, zoals bijvoorbeeld: " de uitoefening van detailhandel, zonder de uitstalling ten verkoop, waarbij de goederen uitsluitend worden verkocht door middel van een schriftelijke en/of elektronische opdracht en die niet ter plaatse aan de koper ter hand wordt gesteld".
En de artikelen 12 tot en met 16 inzake de bestemming "wonen" zouden dan ook aangepast kunnen worden, zodat vestiging van webwinkels/postorderbedrijven ook mogelijk is binnen de bestemmingsomschrijving.

Antw. Wij zijn het met de K.v.K. eens dat er regels moeten komen voor deze snel groeiende sector. De artikelen 12 t/m 16 inzake "wonen" hebben wij aangepast met de toevoegingen e. en f. :

In iedere woning of bijgebouw is de uitoefening van een aan-huis-gebonden beroep en/of dienstverlenend bedrijf of dienstverlenende instelling en/of kleinschalige bedrijfsmatige activiteit waaronder een webwinkel alsmede gastouderopvang toegestaan onder de voorwaarden dat:

- a. *niet meer dan 1/3e deel van de als verblijfsgebied aan te merken vloeroppervlakte van de woning met de daarbij behorende bijgebouwen, met een maximum van 45 m², voor de uitoefening van het beroep of bedrijf wordt gebruikt;*
- b. *geen omgevingsvergunning of meldingsplicht op grond van de wet Milieubeheer of andere milieuwetgeving vereist is;*
- c. *bij het gebruik van een garage, parkeergelegenheid op het eigen erf mogelijk is en wordt verwezenlijkt;*
- d. *detailhandel uitsluitend is toegestaan in producten en diensten die op het betreffende perceel zijn vervaardigd.*
- e. *bij een webwinkel geen opslag van goederen, geen afhaaladres en geen uitstalling ten verkoop aanwezig is.*
- f. *bij gastouderopvang het aantal op te vangen kinderen niet meer mag bedragen dan 6;*

In de begripsbepalingen is het volgende opgenomen:

Webwinkel = uitoefening van detailhandel waarbij goederen uitsluitend worden verkocht door middel van een schriftelijke en/of elektronische opdracht en die niet ter plaatse ter hand worden gesteld.

Veiligheidsregio NHN

1. Onze conclusie is dat er geen sprake is van (toenemende) relevante risico's ten aanzien van de externe veiligheid. Het plangebied is gelegen buiten het invloedsgebied van Bevi-bedrijven, hogedruk buisleidingen en transportroutes voor gevaarlijke stoffen (over spoor en water). Het plangebied is gelegen binnen het invloedsgebied van de provinciale weg N242. De bevolking in het plangebied is echter op een zodanig grote afstand van de N242 gelegen (meer dan 200 meter) dat deze niet significant bijdraagt aan het groepsrisico. De normen voor het plaatsgebonden risico bij kwetsbare objecten vormen geen belemmering voor het plangebied en een verantwoording van het groepsrisico is niet vereist. Wij maken daarom

geen gebruik van ons adviesrecht. Wij adviseren u wel om de inhoud van paragraaf 4.12 van het voorontwerp bestemmingsplan op enkele punten aan te passen.

Antw. In hoofdstuk 4.12 is de tekst onder het kopje 'Transport gevaarlijke stoffen' aangevuld met de voorgestelde tekst over de N242. Ook de tekst onder het groepsrisico voor wat betreft de orientatiewaard is aangepast.

Gemeente Alkmaar

1. In de toelichtingen bij het bestemmingsplan wordt verwezen naar de Regionale Woonvisie 2005-2015. Die Regionale Woonvisie 2005-2015 bestaat nog wel, maar het aantal verwachte nieuwbouwwoningen dat in de visie staat (6.000) is niet meer actueel, dit aantal is te hoog. De regiogemeenten hebben afgesproken dat dit jaar een actualisatie wordt gemaakt van de Regionale Woonvisie.

Antw. Er was helaas een oude tekst gebruikt. Maar deze is inmiddels aangepast.

8.2. Rapportering inspraak (cf. inspraakverordening)

Het bestemmingsplan Heerhugowaard Zuid-West heeft met ingang van donderdag 23 februari 2012 gedurende 6 weken voor een ieder ter inzage gelegen. Gedurende de termijn van terinzagelegging kon iedereen schriftelijk of mondeling zienswijzen bij het college van burgemeester en wethouders indienen. Van de gelegenheid om zienswijzen in te dienen is gebruik gemaakt door:

M. Strating, Zirkoon 6, 1703 CS Heerhugowaard
H. van der Kraats, Monniksrob 13, 1703 VT Heerhugowaard

M. Strating

1. Aan de achterzijde van de percelen Korund 6 en Zirkoon 6 volgt de bestemming Wonen niet de perceelsgrenzen. Een strook aan de achterzijde van deze woningen heeft de bestemming Groen gekregen.
De bestemming Wonen dient voor het hele perceel te gelden.

Antw. Dit is inderdaad juist. De plankaart is op dat punt aangepast.

H. van der Kraats

1. Onder kopje Nota luchtkwaliteit: U schrijft daarin dat het actieplan wordt omschreven door het selecteren van maatregelen die de luchtkwaliteit verbeteren in de provincie Noord-Holland en de voortgang van ruimtelijke ordeningsprocessen ondersteunen, in het bijzonder daar waar per saldo sprake is van een bijdrage aan de verbetering van de luchtkwaliteit. Bij het selecteren van maatregelen richten wij ons op die vormen van verontreiniging waar sprake is van overschrijdingen van de conform wet- en regelgeving vastgelegde waarden. Het gaat om stikstofdioxide (NO₂) en fijn stof (PM₁₀).
Conform het bijgevoegde artikel kunt u zien dat dit te zwak is. Dit besluit luchtkwaliteit is van 2001 en door Nederland zo uitgelegd dat de hoeveelheid fijnstof hoger mag zijn, dan goed is voor mens en dier. Daarnaast houdt men ook geen rekening met de zeezoutaf trek.
Een en ander zou volgens artikel 5.12 van de wet milieubeheer dusdanig moeten zijn bouwprojecten bij het NSL moeten zijn aangemerkt.

Antw. Het betreft hier het opstellen van een nieuw bestemmingsplan voor een reeds grotendeels ingericht gebied met als doelstelling de kaders voor dit gebied af te stemmen op de huidige inzichten, richtlijnen en wettelijke regelgeving, zodat ontwikkelingen in het gebied aan de juiste kaders kunnen worden getoetst.

Voor wat betreft het kader voor de luchtkwaliteit is dit helder vastgelegd in de Wet milieubeheer. Daarnaast is er het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). Een samenwerkingsprogramma van de Rijksoverheid en lokale overheden om de luchtkwaliteit te verbeteren ten behoeve van de volksgezondheid. Het NSL, dat van kracht is

sinds 1 augustus 2009, bevat een pakket aan maatregelen waarmee overal in Nederland tijdig wordt voldaan aan de Europese grenswaarden. Het betreft hier maatregelen voor locaties waar die op het moment van inwerkingtreding van de wettelijke grenswaarden voor luchtkwaliteit, niet voldeden aan deze grenswaarden. Daar is bij dit bestemmingsplan geen sprake van. Ieder bouwplan moet voldoen aan de grenswaarden, zoals vastgelegd in de Wet milieubeheer. Anders mag er niet gebouwd worden. Of er moeten maatregelen worden genomen waardoor het bouwproject alsnog kan voldoen aan de grenswaarden.

Binnen Heerhugowaard zijn er geen locaties die niet voldoen aan de grenswaarden. Ook niet ten tijde van het in werking treden van deze wetgeving in 2001. Nieuwe bouwprojecten moeten voldoen aan het Besluit luchtkwaliteit.

2. In het beleidsplan duurzame ontwikkeling schrijft u: Enerzijds is zij de regisseur die haar eigen doelen nastreeft en de samenleving aanstuurt in de gewenste richting, waarbij zij soms ook ter verantwoording wordt geroepen. Anderzijds is de gemeente de coproducent die als partner in de samenleving staat. Als zodanig moet zij het goede voorbeeld geven, maar heeft zij vanwege de aangegane verplichtingen en de mogelijkheid om kaders te stellen ook een bijzondere verantwoordelijkheid. U schiet daar in door. De gemeente heeft zorgplicht naar haar burgers dus aansturen in een gewenste richting kan nooit het geval zijn. Een gemeente bestuur is namelijk gekozen en tijdelijk. Als een andere gemeente bestuur andere plannen of ideeën heeft met betrekking tot bijvoorbeeld de duurzaamheid, kan het niet zo zijn dat ze opgescheept zit met de hobby van een vorig college.

Antw. Als een volgend college breekt met het beleid van dit college is dat inherent aan onze democratie!! Het huidige college continueert onverminderd het beleid t.a.v duurzaamheid: *Duurzaamheid is hét beeldmerk van Heerhugowaard. Op alle beleidsterreinen zal dit een leidend thema zijn, ook als het gaat om zaken zoals veiligheid en financiën.*

Coalitieakkoord 2010 – 2014 “Heerhugowaard voor en met elkaar”

3. In een sneltreinvaart gaat u door en schrijft verder op: Om een CO₂-neutrale gemeente te worden zet de gemeente stevig in op het gebied van duurzaam bouwen. Rekening houden met het energieaspect en materiaalgebruik in de bouw wordt steeds noodzakelijker, nu de eerste gevolgen van klimaatverandering merkbaar worden. Maar ook vanwege de stijgende energieprijzen en het steeds grotere aandeel van energiekosten in de totale woonlasten. Het accent ligt op het stimuleren van duurzame maatregelen en het creëren van gunstige onderhandelingsposities. Daarnaast wordt onderzocht welke juridische constructies mogelijk zijn om gemaakte afspraken te toetsen en te handhaven. De meeste milieuwinst valt te halen in de bestaande bouw, want die hoort bij de top vijf van grootste CO₂ - producenten in Heerhugowaard. Om CO₂-neutraal te worden zal de bestaande bouw 50% energiezuiniger moeten worden. De invoering van het verplichte energielabel zal helpen om diverse partijen in beweging te krijgen. Ook komt er een subsidieregeling om particulieren in de bestaande bouw te bewegen tot maatregelen voor duurzaam bouwen. Bij nieuwbouw wordt ingezet op 30-40% energiezuiniger woningen en kantoren t.o.v. de landelijke norm. In de resterende energievraag zal worden voorzien met lokaal opgewekte duurzame energie. De meeste woningen in dit plan zijn gebouwd voordat Heerhugowaard met zijn hobby CO₂ neutrale gemeente is begonnen. Dat betekent dat meer dan 90% van de woningen in het onderhavig plan daar ook niet geschikt voor zijn en slechts tegen zeer hoge kosten voorzien kunnen worden van de door u beoogde maatregelen. U kunt van uw inwoners niet verwachten dat ze uw ambities financieren en dit hoort dan ook zeker niet in het onderhavige bestemmingsplan.

Antw. Reactie : De energieprijzen zijn de afgelopen 10 jaar met gemiddeld 10% per jaar gestegen. Energielasten nemen hierdoor een steeds groter aandeel in de totale woonlasten van woningeigenaren en huurders. Dit zal in de toekomst nog verder gaan toenemen. Investeren op energie besparen, en zélf duurzame energie opwekken is momenteel in veel gevallen al rendabel. Ook de lokale economie en werkgelegenheid worden erdoor gestimuleerd. Gemeente Heerhugowaard neemt hierin op deze wijze haar maatschappelijke verantwoordelijkheid, én draagt op deze wijze bij aan verdere verduurzaming van de stad.

Overigens betreft het hier "verleiding" en "stimuleren", uiteraard kan (en wil) de gemeente inwoners niet dwingen om te investeren in energiebesparende maatregelen.

Ter illustratie :

Globale analyse energiegebruik huishoudens Heerhugowaard(per jaar)

<u>Elektriciteitsgebruik</u>	<u>Gasgebruik</u>
62.434.372 kWh	24.175.292 m ³

<i>Totale kosten</i>	€ 33.960.745
<i>Besparingspotentie bij 30% energiebesparing</i>	€ 10.188.223

4. In het kopje kansrijk jong schrijft u een verhaal over "Kansrijk Jong". Deze doelstelling is natuurlijk juist, maar indien u dit in het bestemmingsplan wilt opnemen, dan hoort daar ook een paragraaf bij over de opvang en overlast van hangjongeren en de oplossing die u hiervoor denkt aan te dragen.

Antw. De problematiek die de heer v.d. Kraats aanstipt heeft te maken met het onderwerp openbare orde. Het bestemmingsplan scheidt slechts voorwaarden om onder andere de openbare ruimte op een bepaalde manier in te richten met bijvoorbeeld ontmoetingsplekken. Het probleem met hangjongeren kan niet met bestemmingsplanregels worden opgelost.

5. Dan onder hoofdstuk 4.2 Geluidhinderaspecten. Waar u in uw ambities met CO₂ uitstoot te veel doet, doet u hier te weinig. Het kopje wordt zeer summier omschreven. U schrijft o.a. dat: Volgens de nieuwe Wet geluidhinder moet worden voorkomen dat bij reconstructie van wegen de geluidhinder toeneemt.

Heerhugowaard treft in bestaande situaties soms maatregelen om de geluidhinder te verminderen, zoals het aanleggen van stillere wegdekken bij grootonderhoud. In een protocol of een beleidsstuk wordt vastgelegd wanneer een locatie hiervoor in aanmerking komt. De geluidsaneringsoperatie voor woningen is vrijwel afgerond. De zogenaamde A woningen komen in het plangebied niet voor.

Dit bestemmingsplan is een overwegend consoliderend plan. Ten opzichte van het voorgaande regime worden geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk gemaakt.

In verband met het invloedgebied (verkeerslawaai) van de nieuwe kruising (ovatonde) Westtangent/Westerweg is de uit te werken woonbestemming voor het onbebouwde perceel in de westelijke punt aan de Monniksrob vervallen.

Hiervoor in de plaats is een groenbestemming opgenomen. De huidige bouwen bestemmingsplangrenzen worden gehandhaafd. Voor de bestaande situatie, kan een akoestisch onderzoek achterwege blijven.

In het oude bestemmingsplan van Butterhuizen was de volgende tekst opgenomen: Bij de berekeningen is rekening gehouden met de verkeersprognose voor het jaar 2010. De conclusies zijn, dat de geluidsniveaus langs de ontsluitingswegen voldoen en zullen blijven voldoen aan de voorkeurgrenswaarde van de Wet geluidhinder. Die conclusie is niet verwonderlijk, omdat bij de opzet van deze jonge wijk is geanticipeerd op de toekomstige situatie qua verkeerslawaai.

Volgens de wet milieubeheer is dat: In bovenstaande situaties gelden voor woningen en andere geluidsgevoelige objecten in de zone een beschermingsniveau van 48 dB, dit is de voorkeurgrenswaarde.

Daarom moet deze waarde ook in het bestemmingsplan opgenomen worden.

Daarnaast wordt in het onbebouwde perceel in de westelijke punt aan de Monniksrob nu omgezet in een definitieve groenvoorziening, maar daar de tochtsloot niet breed genoeg is en voorlopig niet breed genoeg zal worden, is het verstandiger om dit deel aan te merken als waterberging. Dit kunt u dan gelijk meenemen bij uw punt 4.4.

Antw. De verkeerssituatie binnen de grenzen van dit bestemmingsplangebied veranderen niet. In verband met de planontwikkeling voor de ovatonde hoek Westerweg/Westtangent is

een akoestisch onderzoek uitgevoerd waaruit bleek dat op de punt van het nog uit te werken woongebiedje aan de Monniksrob de voorkeursgrenswaarde van 48 dB zou worden overschreden. Nu de uit te werken woonbestemming is omgezet naar groenbestemming en er dus geen nieuwe ontwikkeling mogelijk worden gemaakt binnen het invloedsgebied van de Westtangent kan een akoestisch onderzoek achterwege blijven.

Binnen de bestemming Groen is ook water toegestaan. Mocht het nodig zijn om de tocht te verbreden dan kan dat binnen deze bestemming worden gerealiseerd.

6. In artikel 4.5 haalt u weer de luchtkwaliteit aan. Ook hier probeert u dit bestemmingsplan gelijk te trekken met al bestaande bestemmingsplannen. U schrijft zelfs: Naar aanleiding van onderzoek naar de luchtkwaliteit in het jaar 2006 is gebleken dat Heerhugowaard voldoet aan de luchtkwaliteitsnormen voor stikstofdioxide (NO₂), fijn stof (PM₁₀), benzeen (C₆H₆) en koolmonoxide (CO). De gemeente Heerhugowaard voldoet ook zonder aanvullend lokaal beleid in de toekomst aan de luchtkwaliteitsnormen 2010, zoals vastgelegd in de Wet luchtkwaliteit.

Volgens het artikel in de bijlage ziet u dat er met deze regels gemarchandeerd wordt. Vaak denkt men deze norm te halen, maar wordt deze niet gehaald door het niet juist vastleggen van definities.

Specifiek voor de bewoners aan de Westtangent dient u er rekening mee te houden dat de luchtkwaliteit op dit moment verre is van ideaal en zult u de richtlijnen van het NSL moeten voldoen en deze normen worden niet gehaald met deze geluidswal en uitbreiding met de Ovatonde.

- Antw. De luchtkwaliteit wordt in Nederland berekend door middel van een aantal wettelijk vastgestelde rekenmethodes. Uit deze berekeningen blijkt dat aan de grensvoorwaarden wordt voldaan. De veronderstelling dat, zoals uit het artikel blijkt dat dit in de praktijk niet het geval is, zal kunnen kloppen. Met name bij filevorming en drukke kruispunten met slechte doorstroming van het verkeer kan de luchtkwaliteit, lokaal en in tijd, sterk verslechteren. Bij de berekeningen worden echter altijd de gemiddelde waarden berekend welke worden getoetst aan de grenswaarden en worden niet de piekbelastingen getoetst. Voor het bestemmingsplan moet rekening gehouden met de gemiddelde waarde

7. Onder kopje 4.12 wordt gemeld dat er langs en door het plangebied geen route gevaarlijke stoffen is, maar die is er wel. De bevoorrading van de tankstations in Heerhugowaard gaat via de Westtangent en deze is destijds aangewezen als route gevaarlijke stoffen.

- Antw. De Westtangent is geen route gevaarlijke stoffen. Over deze weg vindt geen bevoorrading plaats van LPG brandstof.

8. Paragraaf 5.2: U meldt hierin dat de regels voor de openbare ruimte altijd gewijzigd kunnen worden waardoor het mogelijk is om maatwerk te leveren. We willen hierbij graag de toevoeging: In overleg met de direct betrokkenen.

- Antw. Veranderingen in de openbare ruimte gaan in ieder geval in overleg met betrokken wijkpanels, maar ook omwonenden worden daarbij betrokken.

9. Carports in de voortuin. De wijk is gebouwd in de jaren '90. U geeft zelf aan dat het in die tijd gewenst was de auto in de voortuin te parkeren en dat het toen ook mogelijk was om vergunningsvrij een carport te bouwen. In Heerhugowaard Zuid is men op veel locaties ook verplicht de auto in de voortuin te parkeren. Dit is een nieuwe wijk. Het valt niet te begrijpen dat u het nieuwe bestemmingsplan van deze oude wijk nu zo wilt veranderen dat men juist niet de auto in de voortuin mag parkeren. De voortuin is nu opeens een schakel tussen private en publiek eigendom. Indien er destijds (vergunningsvrij) carports geplaatst zijn, moeten deze mogen blijven bestaan en mogen blijvend worden onderhouden.

- Antw. Het stukje over carports in de voortuin gaat met name over het deel van dit plan dat de Edelstenenwijk beslaat. Deze wijk stamt uit de jaren '70 en '80. De opzet en inrichting van het openbaar gebied van deze wijk is heel anders dan die van de wijk Butterhuizen. Het is overigens niet zo dat er niet in de voortuin mag worden geparkeerd. Het gaat met name om

de bouw van de carports. De carports die er staan mogen blijven staan, maar er zal geen medewerking worden verleend aan nieuwe aanvragen.

Beleid m.b.t. parkeren in de voortuin:

Bij de gemeente komen (kwamen) regelmatig verzoeken binnen om in de voortuin te mogen parkeren. Naar aanleiding daarvan heeft de gemeenteraad zelf onderzoek gedaan naar de wenselijkheid van parkeren in de voortuin en globaal aangegeven in welke gevallen parkeren in de voortuin toegestaan kan worden. Aan de hand van die richtlijnen is bij het opstellen van het bestemmingsplan bepaald waar in de voortuin buiten de garageoprit geparkeerd kan worden. Afhankelijk van de situatie kunnen er maximaal 2 parkeerplaatsen in de voortuin worden gerealiseerd.

10. Duurzaamheid: Het college heeft zich zekere ambities gesteld, maar dat is gebeurd nadat deze wijken zijn gebouwd. Het is de vraag of de bewoners van deze wijk het eens is met de doelstellingen van de gemeente. Omdat deze gemeente een C 0 2 neutrale wijk wenst kan in een bestemmingsplan niet zondermeer eisen gesteld worden aan bewoners die niet wettelijk zijn. Het is dus niet mogelijk om in een toelichting de eis te formuleren dat bestaande CV ketels worden vervangen door HR ketels. Daarnaast is een groot deel van de wijk voorzien van hete lucht verwarming.
Dit zelfde geldt voor het maken van regels voor toepassing van de zgn. 'slimme meter'. Dit kan een gemeentelijk beleid zijn, maar hoort niet in een bestemmingsplan.

Antw. Zie ook reactie op punt 3. Ook hier betreft het verleiding en stimulerende maatregelen, geen verplichting. De toelichting heeft geen juridische status. De slimme meters worden door energiebedrijven per 1-1-2012 standaard in nieuwbouw toegepast. De bestaande meters zullen de komende tijd worden vervangen door slimme meters door het energiebedrijf.

11. In een bestemmingsplan kunt u ook niet de eis neerleggen dat vanaf 2010 5% van de bestaande woningen worden voorzien van 3,5% zonnecollectoren en dat tot 2020 50% van alle woningen moeten zijn voorzien van 30 m2 zonnecollectoren. Dit hoort bij een beleid van een gemeente, maar mag nooit in een bestaand bestemmingsplan en de bijbehorende regels zijn geformuleerd.

Antw. Reactie : zie ook reactie op punten 3 en 10. Bestemmingsplan legt in deze niet op maar schetst wel het beeld van de door gemeente toekomstige gewenste ontwikkelingsrichting, in het belang van haar inwoners

12. U schrijft dat het bestemmingsplan Heerhugowaard Zuid/West een conserverend plan is en geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk maakt. Dan kunt u ook geen duurzaamheid ambities opleggen. Dat kan alleen in een nieuw bestemmingsplan met nieuwe woningen.

Antw. Zie reactie hieen bij punt 3 en 10.

13. Een opmerking over de toelichting zou kunnen zijn, dat het beter is voortaan de bladzijden te nummeren, het is dan eenvoudiger een verwijzing te maken.

Antw. Zijn we helemaal met u eens. In de volgende versie zullen de pagina's genummerd zijn en hopelijk kunnen we er dan ook een inhoudsopgave bijvoegen. Het digitale programma waarmee wij werken heeft echter nog wat kinderziektes.

14. Dan als opsomming enige opmerkingen over de artikelen die ons als bewoners van Monniksrob 13 aangaan:
Zuid-west punt Monniksrob
In het bestemmingsplan Butterhuizen is een uitwerkingsplicht ex artikel 11 WRO opgenomen op een perceel gelegen in de uiterste zuidwest punt aan de Monniksrob.
De locatie is tot op heden onbebouwd gebleven omdat er al jaren rekening mee wordt gehouden dat een deel van de grond noodzakelijk zou zijn voor de ongelijkvloerse aansluiting van de Westtangent op de N242. De locatie is na de realisering van Butterhuizen nimmer opgenomen in woningbouwaantallen. Tevens is de locatie financieel afgewaardeerd

en is in de inventarisatie Gronden en gebouwen (G732) geen opbrengst van die gronden geraamd.

Het heeft college besloten de woningbouwbestemming aan de Monniksrob niet uit te werken.

De bestemming is omgezet in een groenbestemming.

Wij zijn het niet zondermeer eens met de omzetting "groenvoorziening". In de krant is al melding gemaakt dat dit tevens de mogelijkheid geeft tot het bouwen van een speeltuin(tje).

Dat is onverstandig om de volgende redenen:

- a. In de Monniksrob wonen enkel mensen boven de 50 jaar, dus er is geen behoefte aan een speelveld/speeltuin.
- b. De locatie ligt aan het water, dus kinderen kunnen in het water raken door het spelen met de bal o.i.d
- c. Het extra stemgeluid van kinderen moet meegerekend worden in het geluid dat geproduceerd wordt door de Westtangent en zal op een te hoge grenswaarde uitkomen.

Antw. In de krant is ten onrechte vermeld dat er een speeltuintje zou komen. Daar is op dit moment geen sprake van. De groenvoorziening blijft voorlopig zoals het nu is.

Opm. Daar er op dit moment een behoefte is aan een water opvangplek, daar de tochtsloot (nog) niet verbreed kan worden omdat de gronden niet in het bezit zijn van de gemeente, is dit een prima locatie om de grond iets af te graven zodat hier een ecologische zone ontstaat waar het water in kan worden opgevangen als er teveel water aanbod is.

Daarom zou de bestemming water meer op zijn plaats zijn.

De locatie Monniksrob 13 is destijds gekocht met de wetenschap dat het huis niet op een hoek zou komen te staan, immers bij de verkoop van de gronden was de kavel van toekomstig Monniksrob 15 te koop. Nu u het plan wilt veranderen komt daar een nadelig aspect voor deze woning naar voren, immers de zijkant wordt dan abrupt voorkant, met daarmee opeens andere mogelijkheden van bebouwing. Daarom willen wij ook graag een bevestiging dat de zijkant van de woning, niet naar de weg toegekeerd, formele zijkant blijft. Tevens moet het bosschage die aan de zijkant van de Monniksrob 13 is geplaatst door de gemeente blijven bestaan.

Antw. De bestemming Groen laat tevens water toe; wijziging van de bestemming is daarvoor niet nodig.

De situatie m.b.t. zijkant en voorkant woning blijft zoals hij is. Bestemmingsplantechnisch is de naar de weg gekeerde gevel de voorkant van de woning. Daar hoeft niets voor te worden aangepast.

Opm. Artikel 8 Tuinen-2:

Artikel 8.1

Wij hebben van het waterschap destijds formeel toestemming gekregen om een beschoeiing aan te leggen. Dit is dus een niet natuurvriendelijke oever.

Antw. Ruimtelijke Ordening gaat in principe uit van toelatingsplanologie. Dat houdt in dat in de regels bij het bestemmingsplan toe te laten functies worden aangegeven. Een natuurvriendelijke oever is dus toegelaten maar geen verplichting. Het heeft voor u geen consequenties.

Sinds de nieuwe Wet ruimtelijke ordening in werking is getreden in 2008 is het wel mogelijk om bepaalde functies via een functieaanduiding uit te sluiten.

Opm. Artikel 8.3

Volgens dit artikel is het strijdig met de bestemming om meer dan 2 auto's per woning te plaatsen op de oprit. Dit is een nieuwe regel en kan niet zo zondermeer worden toegevoegd.

Bovendien is dit grond eigendom en kan er in een bestemmingsplan niet opgenomen worden dat er geen caravan in de voortuin mag worden geparkeerd, zeker niet zonder overleg. Zie uw omschrijving onder Tuin (T.T/1 en T2).

Antw. Dit artikel is wellicht niet goed gelezen: **buiten** de garageoprit is het parkeren van twee auto's op de bestemming tuin toegestaan. Op de garageoprit mag sowieso geparkeerd worden. In sommige gevallen is de garageoprit zo lang dat er wel twee of drie auto's kunnen staan. Dat is dan geen probleem. Daarnaast kunnen er dus nog twee in de tuin worden geparkeerd.

Het stallen van een caravan in de voortuin is een vorm van opslag en dus strijdig met de functie (bestemming) Tuin. Uiteraard kan een caravan op de oprit voor de garage worden gezet als de oprit daar ruimte voor biedt. Maar daarbij wordt er van uit gegaan dat het om een tijdelijke situatie gaat.

Overigens is het voor het bestemmen van gronden niet van belang of de grond uw eigendom is of niet.

Opm. Artikel 13.2

In het oude bestemmingsplan Butterhuizen stonden voor de huizen Wv vermeld: De dakhelling van enig gebouw mag niet minder zijn dan 25 graden en niet meer dan 50 graden. Deze regel willen we graag weer toegevoegd hebben.

Antw. De nieuwe Wro bracht naast de verplichting van digitalisering van de bestemmingsplannen ook verplichting van standaardisering van de regels (voorheen voorschriften genoemd) met zich mee. Wij hebben dus nu standaardregels voor vrijstaande woningen, aaneengesloten woningen en woongebouwen (voorheen gestapelde woningen). In bijzondere gevallen en dan vooral bij bijzondere nieuw te bouwen woningen kan daar van worden afgeweken. Maar voor de bestaande woningen hanteren we de standaarden zoals genoemd. Vergroting van de woning door verandering van de dakvorm is altijd ter beoordeling van de welstandscommissie. Naast eenduidigheid is het ook een stuk flexibilisering van de regels. De heer v.d. Kraats legt overigens niet uit waarom hij deze bepaling weer opgenomen wil zien.